ÖNCÜ-UFO GENEL YAPILARI

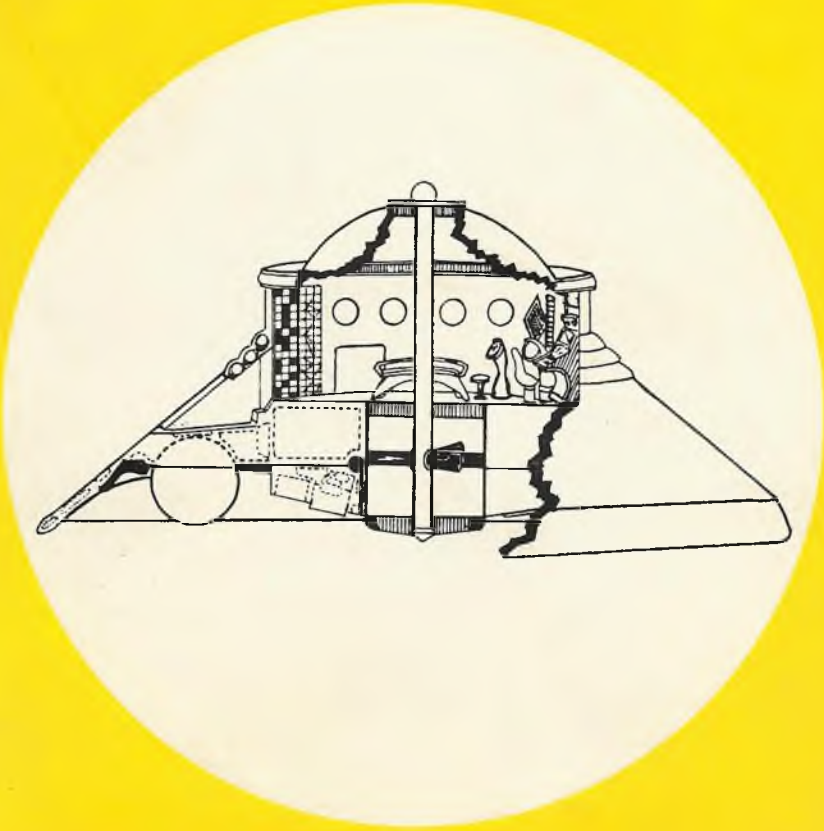

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

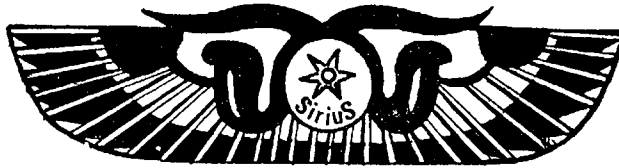

ÖNCÜ-UFO GENEL YAPILARI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
ISTANBUL

Kitap No: 25 — **ÖNCÜ UFO GENEL YAPILARI**

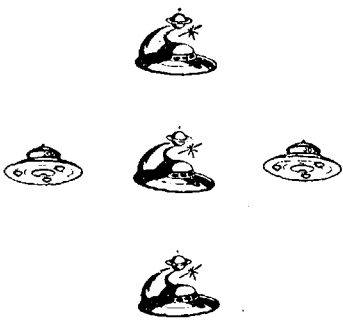

1. Baskı : Şubat — 1979
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası
Cilt Yapımı : Yıldız Ciltevi

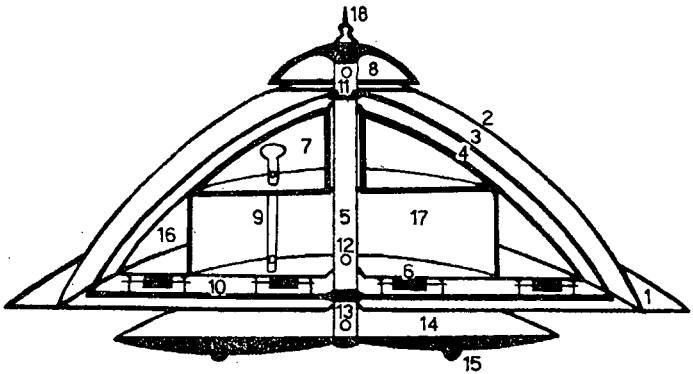

90 METRE ÇAPINDA BİR UFO'NUN KESİTİ

1 — Taban. 2 — Dış yapı, 75 metre çapında. 3 — Basınçlı bölüm, yaklaşık 67 metre çapında. 4 — Serbestçe dönebilir iç bölüm, 60 metre çapında. 5 — Merkezi eksen. 6 — Kontrol odası, 40 metre çapında. 7 — Üst bölüm, sadece merkezî asansör şaftından ulaşılır, ranzalar, depolar, sıkıştırılmış hava depoları, yiyecek, laboratuvar, vs. bulunur, aşağı bölümle aynı çaptadır. 8 — Üretici mekanizmanın bulunduğu üst yapı. 9 — Bölümleri irtibatlandıran asansör şaftı. 10 — İki bölüm arasındaki yataklar. 11 — Üst yapıya giriş kapağı. 12 — İç bölüme giriş kapağı. 13 — UFO'ya giriş kapağı. 14 — Yere inişte UFO'ya dayanaklık eden taban plâkası. 15 — Yere inişte aracın yerde hareket etmesini sağlayan, hareket edebilir küreler. 16 — Kontrol odası çevresindeki koridor. 17 — Tüm yüzeyi örten ve mürettebata, UFO'nun dışına baktıkları izlenimini veren teleperde ile kaplanmış dairevi duvar. 18 — Parabolik boşlukları bulunan ufak alıcı-verici radyo anteni.

(Dino Kraspedon'dan)

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

HOWARD MENGER VE UFO ETÜDLERİ

a — Howard Menger ve Kısa Biyografisi
b — Howard Menger'ın UFO Yakın Etüd Listesi
c — Howard Menger'ın 1. UFO Gözlemi
d — Howard Menger'ın 2. UFO Gözlemi
e — Howard Menger'ın 3. UFO Gözlemi
f — Howard Menger'ın 4. UFO Gözlemi
g — Howard Menger'ın 5. UFO Gözlemi
h — Howard Menger'ın 6. UFO Gözlemi
k — Howard Menger'ın 7. UFO Gözlemi
l — Howard Menger'ın 8. UFO Gözlemi

2. BÖLÜM

GEORGE ADAMSKI VE UFO ETÜDLERİ

a — George Adamski ve Kısa Biyografisi
b — George Adamski'nin UFO Yakın Etüd Listesi
c — George Adamski'nin 1. UFO Gözlemi
d — George Adamski'nin 2. UFO Gözlemi
e — George Adamski'nin 3. UFO Gözlemi

3. BÖLÜM

DANIEL FRY VE UFO ETÜDLERİ

a — Dr. Daniel Fry ve Kısa Biyografisi
b — Daniel Fry'ın UFO Gezisi ve Yakın Etüdü

4. BÖLÜM

LESTER ROZAS VE UFO ETÜDLERİ

a — Lester Rozas ve Kısa Biyografisi
b — Lester Rozas'ın Uzaylılar İle Teması ve UFO Etüdü

5. BÖLÜM

BİR İNGİLİZ MÜHENDİSİ VE UFO İÇİ GÖZLEMİ

ÖNSÖZ

Dünya insanlığının evrim niteliği ve gelişim düzeyleri, kendilerinin uygarlık dedikleri bir yığın anlamsız araç ve gereçleri ile de apaçık görülmektedir. Bunlar, hantal, gürültülü, çevresini olanca kirletici, çok az pratik kullanışlı, hareket ve işlev yetenekleri çok sınırlı ve anlamsız gösterişlerle süslenmiş ve pek çoğu da anti sosyal ve öldürücü amaçlıdırlar veya belirli azınlık insanların çıkarlarını sağlayıcı maksatlı olarak oluşturulmuşlardır.

Üstte de belirttiğimiz gibi bu genel olgu, dünya insanlığının geriliğinin doğal bir yansımasıdır alet ve avadanlıklarına. Bu çok geri aletleriyle insanlık, kendilerini bu aletlerin ve öldürücü oyuncakların tutsakları ve kurbanları kılmışlardır. Ne gariptir! Tüm bunlar, belirli karanlık azınlıkların çıkarlarının sağlanması, sürdürülmesi ve çoğaltılmasına yöneliktir hep; fakat bu karanlık azınlık insanlar ise, gene çoğunluk insanların içinden olup, onların bağırlarında yaşam olanağı, gücü ve desteği bulmaktadırlar...

Diğer planetlerin bilge ve ışık insanlıklarının güzelim ve kutlu olgunlukları ise kuşkusuz, onların araç ve gereçlerine de işlenmiş, tersim edilmiştir. Ve bu görkemli araçlar, ne tahrip edilmiş maddelerden yapılmıştır ve ne de onlar çevrelerini kirletmemektedirler. Belki de uzaylıların birçok araçlarının şuurlu enerjiye, dünya bedenlerinin halen muhatap olabildiklerinden daha fazla muhatap olabiliyor olmaları ihtimalini üzülerek belirtmek gerekir.

GİRİŞ

Bu yapıtta, UFO'lar ve onların yakın gözlemlerini içeren yoğun bilgi konsantre edilmiştir. Bu gözlemlerin sahipleri olan çeşitli kişilerin, bu objeleri kendi bilgi ve gözlemleri ile tanımlamaları ile UFO'ların yöneticileri olan Uzaylılar'ın kendilerine ifade ettikleri sınırlı bilgiler, konuya ait belirli anlayışlar verebilecek durumdadır. Uzaylılar bu tanıtım sırasında, hiç bir zaman o üstün teknik ve bilgilerini bizlere açıkça vermek amacında olmadıkları gibi, bizleri hayretler içerisinde de bırakmak gibi bir istekleri de yoktur. Ancak, bu temaslar ve ifadeleri sırasında, insanları daima bir yüksek bilgi ve bilgeliğe çekecek uyarılarda, dostça açıklamalarda bulunmaktadırlar. Kendi tekniklerinin, ancak Spiritüel Realiteler'e ulaşmış beşer varlık sistemleri için geçerli ve gerekli olduğuna dikkat çekmektedirler. İnsanların, kendi içlerindeki, en kutlu ve kutsal buluş olarak Vicdanlarını bulmalarını, o'nu açığa çıkarıp geliştirmelerini öğütlemektedirler Yüksek Ağabeyler olarak.

Öte yandan, 2 No'lu UFO Bilimsel Kuramları isimli yapıtımızla, bir bölümünü sunmuş olduğumuz Dünya UFO Yapım ve Etüd Çalışmaları'ndaki çeşitli kavram, esas, bilgi ve ilkeler ile Uzaylılar'ın anlatmış oldukları, konuya ilişkin hususların da bir karşılaştırmasını yapmak yararlıdır. Ne varki, bu konuları belirli ölçülerde anlayabilmek için ise, oldukça yeterli ve geniş bir bilimsel bilgi ve görüşlere de olanca sahip olmak gerektiğini belirtmeliyiz.

1. BÖLÜM

Howard Menger ve UFO Etüdleri

a — Howard Menger ve Kısa Biyografisi

Howard Menger, 1922 yılında New York'ta doğdu. Çok küçük yaşlarda, New Jersey'deki kır evinde bulunurken kardeşi ile defalarca, gökte ışıklı cisimler gözlemlediler.

1932'de uzaylılar ile ilk kez açık temas kurdu.

İkinci Dünya Savaşı'nda, askerliğini yaptığı sıralarda uzaylılarla olan ilişkileri devam etti.

1956 Temmuzu'nda ilk kez bir UFO'ya bindi. Daha sonra, değişik tarihlerde çeşitli planetlere yolculuklar yaptı; ilişki kurduğu uzaylılardan, kendisinin ve dünyanın geleceği hakkında çeşitli bilgiler aldı.

Kendisi halen Amerika'da yaşamakta ve faaliyetlerini sürdürmektedir.

Howard Menger, tanınmış UFO araştırıcısı George Adamski'den sonra uzaylılarla açık temasta bulunan, birçok UFO resimleri çeken, konferanslar verip, radyo ve televizyonda konuşmalar yapan ve konunun yayılması için büyük çaba harcayan ciddi bir araştırıcıdır.

Dünyanın bu konudaki uzman araştırıcıları ve bilim adamları, onun çektiği resimleri ve yaptığı açıklamaları gayet mantıki ve dürüst bulmaktadırlar.

Onun, anlatımlarında kullandığı inandırıcı ve samimi dil, bu konuda yayımlanan pekçok ciddi eserin yanında gerçek bir değer taşımaktadır.

Aşağıda, Howard Menger'm UFO yolculukları sırasında edindiği izlenimlerini bulacaksınız.

b — Howard Menger'ın UFO Yakın Etüd Listesi

1. Gözlem:
1946 — Haziran: High Bridge, New Jersey.
UFO dış yapı gözlemi
Uzaylılarla temas

2. Gözlem:
1956 — Nisan: High Bridge, New Jersey.
UFO dış yapı gözlemi
Uzaylılarla temas

3. Gözlem:
1956 — Temmuz: High Bridge, New Jersey.
Uzaylılarla temas
UFO dış yapı gözlemi

4. Gözlem:
1956 — Ağustos: High Bridge, New Jersey.
Uzaylılarla temas
UFO dış yapı gözlemi

5. Gözlem:
1956 — Ağustos: High Bridge, New Jersey.
Uzaylılarla temas
UFO içi adaptasyon işlemi gözlemi

6. Gözlem:
1956 — Ağustos: West Portal, New Jersey.
Uzaylılarla temas
Birinci Ay yolculuğu

7. Gözlem:
1956 — Ağustos: High Bridge, New Jersey.
Uzaylılarla temas
UFO iç yapı gözlemi
Venüs yolculuğu

8. Gözlem:
1956 — Eylül: High Bridge, New Jersey.
Uzaylılarla temas
Fizik bedenin Ay'a adaptasyon işlemleri gözlemi
İkinci Ay yolculuğu

c — Howard Menger'ın 1. UFO Gözlemi

Howard Menger, 1946 yılının Haziran ayında, çocukluğunu geçirdiği yer olan High Bridge'e gitmek için kuvvetli bir içtepi (telepatik çağrışım) duydu. High Bridge'in, çocukluğunda, gökte birçok kez ışıklı cisimler gördüğü ve uzaylılarla ilk açık temasını orada yaptığı için, anılarında özel bir yeri vardı.

«Çocukluğumun geçtiği bu yörede çok iyi tanıdığım ormanlık bölgeye girdim. Yürüyor ve etrafıma bakınıyordum. Aniden ensemde müthiş bir ışık tesiri ve sıcaklık hissederek irkildim ve ister istemez haykırdım. Geriye döndüm. Boş sahanın doğu tarafında gökyüzünde bir ateştopu akıl almaz bir hızla gidiyordu. Sanki, dönen, parlayan, titreşim yayan, rengi değişen iri bir güneşti. Onu seyrederken araç aniden boş sahaya süzüldü.

«Renkli titreşimler azaldı ve ateş küresi, üzerinde birçok yuvarlak pencereler bulunan madeni bir hale dönüştü.

«Toprağa yumuşakça indi. Tam yere inerken gerçek biçimini görebildim. Çan şeklindeydi ve bir ayna gibi güneşin ışıklarını aksettiriyordu. Şunu anladım ki, bu araç dünyamızdan bir devletin yapısı değildi.

«Fotoğraf makinemi almak için kamyonetime koşup koşmamakta tereddüt ediyordum. Sanki yere yapışıp kalmıştım. Birden o harika uzaylı dostlarımı hatırladım. Onlardan biri bu aracın içinde olabilirdi.

«Az sonra uzay gemisinin alt kısmında bir kapı belirdi. Bu kapıyı anlatmam biraz güç, çünkü açılmadan önce yeri hiç belli olmuyordu. Bir fotoğraf makinesinin iris biçimindeki diyaframına benziyordu diyebilirim.

«UFO'dan iki erkek ve bir kadın çıktı. Erkekler, uzun sarı saçlı, beyaz tenli ve orta boyluydular. Üzerle-

rinde gri-mavi tonda giysiler vardı. Uzaylı kadın da sarı saçlıydı ve yarı saydam, pırıltılı pastel renkli bir giysi giymişti. Çok heyecanlanmıştım. Harikulâde güzellikteki bu bayanın, 14 yıl önce yine burada tanıştığım uzaylı varlık olduğunu birden hatırladım. Hiç değişmemişti. Yaklaştı, elimi sıkarken son derece rahatlamış ve mutlu olmuştum.»

d — Howard Menger'ın 2. UFO Gözlemi

Menger, 1956 yılı Nisan ayının sıcak bir gecesinde, saat 10-11 sıralarında kuvvetli bir telepatik çağrışım alır. Bu çağrışım kendisini, daha önce kararlaştırılan 1 No'lu buluşma yerine yöneltir.

«Eski evimizin arkasındaki tepeye yaklaşmak amacıyla ve dikkati çekmemek için otomobilimin farlarını söndürerek, kıra doğru uzanan yolda 1 km. kadar gittim. Tepeyi aştığımda Batı yönünden gelen UFO'yu gördüm. Hemen fotoğraf makinemi alarak otomobilden fırladım. Hızla UFO'nun resimlerini çekmeye başladım.

«UFO, titreşimli (pulsatile) ve floresans renginde bir ışık biçimini aldı ki, beyaz olan rengi yeşile dönerek kızıllaştı. Yavaş yavaş yaklaştı, arabadan 100 metre kadar uzakta ve yerden yarım metre yükseklikte hareketsiz kaldı. O zaman aracı çan biçimi şeklinden tanıdım.

«Titreşimli renkler kesildi ardından mavimsi bir ışık yayıldı. Sonra birçok yuvarlak pencere göründü. Açılan kapıda bir uzaylı belirdi ve UFO'nun ışığı altındaki siluetinin fotoğrafını çektim. Sonra ona doğru yürüdüm. Elini sıktığım bu uzaylının omuzlarına düşen sarı saçları ve tek parçadan yapılmış bir giysisi vardı.»

e — Howard Menger'ın 3. UFO Gözlemi

Howard Menger 5 Temmuz 1956 gecesi, uzaylı dost-

ları tarafından telefonla arandı ve gene 1 No'lu buluşma yerine gitmesi için bir davet aldı. Dostları, birkaç güzel fotoğraf çekebileceğini de belirterek, fotoğraf makinesini yanına almasını söylediler. Menger yanına köpeği Tassy'yi de alarak evinin arkasındaki tepeyi tırmanmaya başladı.

«Kırlık bölgeye çıktığım zaman, Tassy çalılıkları geçmek için mücadele ederek beni izliyordu. Tepeyi çevreleyen demir tellere ulaştık. Sonra bir an durdum ve bekledim. Karanlıkta bir şey görülmüyordu, fakat Tassy arazinin güney tarafına doğru gitmeye başladı sanki bana yol gösteriyormuşçasına ben de onu izledim. Az sonra tepelerin üzerinde bir ışık küresi belirdi ve bize doğru ağır ağır yaklaştı. Resmini çektim. Tepelerin sırtlarından geçerken bir resim daha çektim. Sanki net fotoğraf çekmeme yardım ediyormuşçasına yavaş yavaş yaklaştı. Hemen hemen başımın üzerine geldiği zaman inmeye başladığını görebildim ve üçüncü resmi çektim.

«UFO yere indikten sonra titreşimli ışık gücünü kaybetti, hemen hemen görünmez oldu. O anda araziye kim gelirse gelsin hiçbir şey olmadığına hükmederdi. Bir kapı göründü ve beyaz-mavimtrak bir ışık arazinin yüzeyine ışıklı bir yol çizdi. Köpeğim havlayarak 'astronefe' (H. Menger'ın UFO'lara verdiği isim) doğru koştu. O sırada kapıda beliren ve eğilip Tassy'yi okşamaya başlayan, sarışın, arî tipli uzaylının daha önce karşılaştığım uzaylı dostum olduğunu farkettim.

«Dostum bana dönerek, *'Merhaba Howard, seni tekrar gördüğüme memnun oldum. Gemimize buyur,'* dedi. Onu izledim.

«Dairevi büyük bir odaya girdik. Merkezinde saydam bir maddeden yapılmış yuvarlak bir masa vardı. Masanın üst kısmında değişik renkli titreşimsel ışıklar

oynaşıyordu. Masayı taşıyan ayak, zemine oturtulmuş gayet büyük bir merceğe benzeyen şeyin içine tesbit edilmişti.

«Odanın üçüncü tarafını, yanıp sönen birçok ışıklı aygıtları içeren, geniş bir tablo oluşturuyordu. Kontrol tablosunun önünde, televizyon ekranına benzer bir şeyi taşıyan bir çerçeve görülüyordu.

«Bu tablonun önünde oturan uzaylı, anlamadığım bir lisanda, bazı elektronik aygıtlar aracılığıyla nakledilen haberi dikkatle dinliyordu. Yanında bulunan diğer bir kişi de dikkatini giriş yerindeki bizlerle gelen haber arasında bölmüş gibiydi. Saçları siyah olan bu iki uzaylı gülümseyerek bizi selamladılar; sonra ben hayranlıkla etrafıma bakınırken işlerine devam ettiler.

«Sarışın uzaylı masanın bir bölgesinin üstüne elini salladı; iki ışığın yanıp sönmesi kesildi ve zeminden iki sandalye çıktı. Oturmamızı söyledi.

«Radyolarından çıkan sesin, başka bir planetten gelip gelmediğini sordum. *'Hayır,'* dedi. Ses dünyamızın başka bir yöresinden geliyormuş. Herkesle ilişki halindeydiler ve onlarla haberleşme devamlı olmaktaydı. Yaklaşık 60 cm'lik bir televizyon ekranına benzeyen ekranları üzerinde buluşma yerlerinin hepsini görebildiklerini söylediler.

«Konuşmalarımız sırasında bana verdikleri bilginin bir kısmı teknik bilgiydi. Hafızama güvenmek yerine, içimden, bir teybim olsun istedim. Sarışın uzaylı düşüncemi okuyarak: *'Geminin içinde manyetik bant çalışmaz, işiteceğiniz sesler bir fısıltı halinde olurdu,'* dedi.

«Konuştuğumuz sırada, ana tablonun üzerinde sarı bir ışık yandı. Hepimiz o tarafa döndük. Bir otomobilin yaklaştığını söylediler. Sarışın uzaylı giriş yerindeki bölmeye doğru gitti, elini soldan sağa doğru, titreşen mavi bir ışığın üzerinden geçirdi ve görünmeyen kapı

tekrar açıldı. Bana işaret etti; doğruldum ve kapıya yürüdüm, köpeğimi eve yollamamı istedi. Köpeği yolladıktan sonra uzaylı dostum yeniden elini mavi ışığın önünden geçirdi ve kapı kayboldu. Dünyadan ayrılmamız gerektiğini söyledi. Birden ışıklar kararda, içeriye, önce koyu mavi, sonra da koyu mor bir renk hakim oldu. Masanın altında, zemine sabitleştirilmiş olan mercekler aydınlandı. Camların içinden görebiliyordum. Bir otomobilin üzerinde olduğumuzu algıladım. Sarışın uzaylı 100 metre kadar yükseklikte bulunduğumuzu ve merceğin bir teleskop kadar büyüttüğünü belirtti.

«Otomobilin kapısı açıldı. Bir erkek ve bir kadın dışarı çıktı. Koyu saçlı uzaylı, masanın üzerindeki başka bir titreşimsel ışık üzerinden elini geçirdi, sanki gün ışığında görüyormuşçasına izlemeye başladık. Herşeyi gayet net olarak görüyordum, yerdeki otları bile açıkça seçiyordum. Diğer uzaylı, kontrol tablosunun başında bulunana bir hareket yaptı; o da birşeyler çevirdi ve hemen, sanki astronefin içinde bizimle konuşuyorlarmış gibi otomobildekilerin seslerini işitmeye başladım.

«Az sonra iki uzaylı ayağa kalktılar, sarışın olanı elini ışıkların üzerinden geçirdi ve sandalyeler zeminde kayboldular. Elini omuzuma koyarak, gitmek zamanının geldiğini söyledi. Elini mavi ışığın üzerinden bir kez daha geçirdi ve kapı açıldı, birlikte dışarı çıktık.»

f — Howard Menger'ın 4. UFO Gözlemi

2 Ağustos 1956'da, Howard Menger, aldığı telepatik çağrışım üzerine tekrar 1 No'lu buluşma yerine gitti.

«Fırtınalı gecede, otomobilimin yanında hareketsiz duruyor, polaroid makinem elimde, gökyüzünü seyrederken birkaç iyi resim çekmeyi umuyordum.

«Açık arazinin batı tarafında, kararmış gökyüzünde,

doğuya doğru kayan bir UFO gördüm. Mavimsi-beyaz renkte bir ışık damlasına benziyordu. Yaklaştıkça parlaklığı arttı, benden 30 metre kadar uzağa yavaşça indi ve yerden 40-50 cm. yükseklikte hareketsiz kaldı.

«UFO'nun altında yarım küre şeklindeki üç cisimden biri, genişler gibi oldu ve yere yaklaştı. Sanki kauçuk gibi şeklini kaybetmişti. (Bkz: Resim 1)

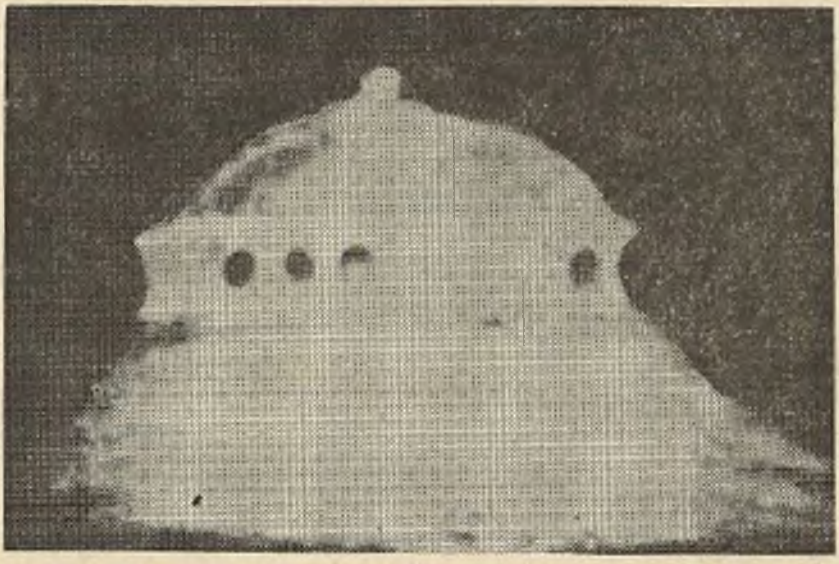

RESİM 1: Howard Menger tarafından 1954 yılında High Bridge, New Jersey'de, Polaroid kamera ile iniş sırasında çekilen bu Venüs UFO'sunun fotoğrafı, kendisinin buradaki ifadeleriyle büyük benzerlik göstermektedir.

«Sonra UFO'nun yuvarlak pencereleri gözüktü. Kubbenin etrafında diziliydiler. Kendiliğinden bir kapı açıldı ve dışarı bir uzaylı çıktı. Uzun sarı saçları hafif rüzgarda dalgalanıyordu. Kayakçı kıyafetine benzeyen giysisi tüm vücudunu örtüyor, sadece baş ve elleri dışarıda kalıyordu.

«Fotoğraf makinemi doğrulttuğum zaman durdu, bana doğru yürüdü ve el sıkıştık. Hoş bir sıcaklık ve

heyecan duygusu hissettim. Uzaylı, çektiğim resimlerin, UFO'yu çevreleyen manyetik alandan ötürü biraz bulanık çıkabileceğini belirtti.

g — Howard Menger'ın 5. UFO Gözlemi

Bir gece önce dostlarının belirttiği gibi, 3 Ağustos 1956 gece yarısına doğru, Howard Menger telefonla arandı. Telefondaki erkek sesi mümkün olduğu kadar çabuk, 1 No'lu buluşma yerine gelmesini istedi.

«Tam zamanında buluşma yerine vardım ve ağır ağır yaklaşan küçük bir uzay gemisi gördüm. Parlaklığı azaldı, rengi koyu mor oldu sonra da hemen hemen yok oldu. Yaklaşık 16 metre ileriye indi ve yere konan astroneflerin çıkardığı sesi ilk kez işittim.

«Yerde hiç bir ışık aksettirmeyen siyah bir kütle olmuş gibiydi ama yuvarlak pencerelerinden beyazımsı-mavi, tatlı bir ışık sızıyordu. Geminin öte yanından kuvvetli bir ışık parıldadı ve açılan kapıda iri bir erkek siluetini görebildim. Astroneften çıktı ve bana doğru yürüdü. Bir diğeri ise çıkış yerinde gözüktü ve bekledi. Yanıma gelen birincisi, *'Fazla zamanımız yok Howard, siz de gelin, süratle 2 No'lu buluşma yerine gideceğiz,'* dedi.

«Sonra UFO'dan çıkan ikinci uzaylıya işaret etti ve kolunu kaldırdı. Elinde ucu bana dönük bir uzay aygıtı vardı. Aygıttan bana doğru birden mavimsi bir ışık yayıldı. Işın başıma çarpınca kulaklarım çınladı ve çok hoş bir sıcaklık hissettim. Işın çıktığı sürece tamamiyle hareketsiz kaldım. Sonra ışınlama kesildi. Dostum eliyle kendisine yaklaşmamı işaret etti.

«Uzay gemisine doğru ilerledim ve arkamızdan kapanan kapıyı geçtim. Hemen hemen bitkin bir haldeydim. İçerisinin yabancı havası ile sarılmış durumday-

dım. Saatime bakmak hatırıma geldi. Saat durmuştu, zira dakika ibresi hareket etmiyordu. Salladım ve kulağıma dayadım. İbre yeniden harekete geçti ve sesini işitebildim. Az sonra bölme, sanki içerisi nurlanmış gibi, çok parlak bir hal aldı ve bir sarsıntı hissettim. Başka hiçbir gürültü algılayamamama rağmen, yükseldiğimizi anladım. Sonra ikinci bir sarsıntı daha duydum ve çıkış yeri bölmenin dışında tekrar belirdi. Az önce benimle buluşmak için dışarı çıkan uzaylı, *'İşte geldik,'* dedi.

«Astronef ile yaptığım ilk yolculuğun şaşkınlık ve hayranlığı geri geldi, vücuduma sıkılmış olan mavi ışın ve hareketimiz anında duyduğum sarsıntı hakkında soru sordum, saatimin neden durduğunu öğrenmek istedim. Dostlarım geminin manyetik tesirlere ve elektrikli aygıtlarımıza tesir eden, saatlerimizi manyetize eden ve filmleri bozan ışınlara engel olan özel yardımcı aletlerle donatıldığını açıkladılar. Dostlarımdan biri, *'İlk sorunuza gelince,'* diye ilave etti, *'UFO'ya uygun bir durumda girebilmeniz için, vücudunuzu güçlendirme ve şartlandırma amacıyla üzerinize ışın tuttuk. Işın vücudunuzun frekansını, UFO'nun frekansına eşit kılmak -ki UFO'ya kolayca girmek ve kötü tesirlere uğramamak- amacıyla değiştirdi.'*

«Böylece, UFO'ların dünyalılara neden çok sık yaklaşmadıklarının sebeplerinden birini de öğrenmiş oldum.»

h — Howard Menger'm 6. UFO Gözlemi

1956 Ağustosu'nda, Howard Menger, bir süredir kendisiyle çalışan ve kendini uzaylılarla işbirliğine adamış tanınmış bir iş adamından bir telefon aldi. Bu kişi Menger'e, New Jersey, West Portal yakınlarında 22. Yol'-

daki küçük bir lokantada buluşmalarını önerdi.

«Ağustos ayının ikinci haftasında, Besecker's Diner'a gittim ve dostumla yeniden karşılaştım. Bu kez genç bir çiftle beraberdi. Erkek yirmi yaşında görünüyordu, orta boyluydu, saçları kısaydı. Kadının gül sarısı uzun saçları vardı.

«Bir haftadan beri Dünya'da olduklarını ve Merih'ten geldiklerini söylediler. Yemek yedikten sonra çıktık, otomobile bindik. Blue Mountain yöresine yaklaşırken küçük bakımsız bir yola ayrıldık aşinası olduğum bu yeri hemen tanıdım. Yaklaşık 5 km. kadar gittik ve bu küçük yoldan ayrılıp bir süre daha gittik. Çevrelerinde bulunan bir düzine insan ile iki UFO'yu farkettiğim, aydınlık bir yere geldik. Alanın girişinde, elinde erguvani renkte ışık yayan bir aygıt tutan genç bir adam duruyordu ki, görünüşe göre zihin dalgalarımızı kaydediyordu.

«Otomobilden çıktık, içeri girmemizi işaret eden genç uzaylıya yaklaştık. *'Merhaba, geç kaldınız. Engeç on dakika sonra kule sökülmüş olacak ve hepimiz gideceğiz,'* dedi.

«Özür diledik. Mihveri etrafında dönen kırmızı ışıkla aydınlanan, üç metre boyundaki bir yapıyı sökmeye başlayan on-oniki kişiye doğru yaklaştık. UFO'nun önüne geldiğimizde, yapı tümüyle sökülmüş ve birçok kısımları UFO'nun güvertesine götürülmüştü. Bu işin tamamlanışındaki hız beni hayrete düşürdü.

«Madeni merdiveni çıktık ve astronefe girdik. Geniş bir masanın etrafına oturduk. Merdiven geri çekildi, diyafram şeklindeki kapı kapandı. Sonra havalanmaya hazırlanırken, keskin bir ıslık sesi duyduk. Gideceğimiz yeri kesin olarak bilmiyordum. Genç kadın düşüncemi okuyarak bana: *'Kendim de tam emin değilim, ama sa-*

nırım ki Ay etrafında bir iki kez döneceğiz,' dedi.

«Kumanda tablosunun önündeki uzaylı bazı düğmelere bastı, ışıklar biraz karardı. Televizyon ekranı üzerinde Ay'ın yüzeyi belirdi, sanki bizden 40 km. ötedeydi. Ay'a geldik mi diye sordum. Genç kadın güldü, *'Daha yerden havalanmadık bile, Howard! Hangi planet olursa olsun uzaktan inceleyebiliriz, aygıtlarımızla onu yanımızdaymış gibi görürüz,'* dedi.

«Ekrana baktım. Bir anda karardı, sonra bir krater olduğunu sandığım şekil ortaya çıktı. Kraterin karanlığı içinde, mavi ve yeşil renkli ışıklar gördüm. (Apollo uçuşlarında da aynı ışıklar görülmüştür. Bkz: Kitap-12... Apollo-16) Bizim astronomlarımız neden bu ışıkları göremiyorlar diye sordum. Genç kadın, *'Sizin aygıtlarınızın gücü sınırlıdır; çünkü, bir enerji türevi olan, atmosferde kırılan ve atmosferik bir bükülmenin sonucunu yansıtan ışığı kullanıyorsunuz. Biz bu tür bir enerjiyi kullanmayız. Bizim enerji kaynağımız türev olmasına rağmen, bükülmeye* (distorsion) *tabi değildir. Sizin atmosferinizde ışığı meydana çıkmayan şekillerin resmini çekebilir ve onları belirli hale getirebiliriz.'* (Trevor James «Gökte Yaşayanlar» adlı eserinde, enfraruj ışınlara hassas film kullanarak gökte hayvan şekilleri çektiğini yazmaktadır. Eserinde bu resimleri yayımlamıştır.)

«Hızımızın ne kadar olduğunu sordum. Pilot: *'Saatte 131.962 km. Gemi giderken önüne çıkan cisimlerin fazlalığına göre bu hızı arttırır veya azaltırız,'* dedi.

«Az sonra diğer uzaylı dostum dönüşe geçtiğimizi belirtti ve televizyon ekranında hızla yaklaşan dünyamızı gösterdi. Havalanmış olduğumuz sahaya konduğumuzda, saatime baktım ve sadece iki saat geçmiş olduğunu farkettim.»

«1956 Ağustosu'nun sonunda, 1 No'lu buluşma yerine gittim. Bir zaman sonra yaklaşan UFO'yu gördüğümde, yeni bir sürprizle karşılaşma dileğinde bulundum. Parlak ışık kayboldu ve UFO'yu ayrıntılı olarak görmeye başladım.

«Bu gemi daha önce gördüklerimden oldukça büyüktü. Kapıda görünen iki uzaylı beni içeriye davet ettiler ve dairevi büyük bir odaya girdim. Burası da, duvardan çıkıyormuşçasma ışıklandırılmıştı ve iç kısım, birkaç hafta önce ziyaret etmiş olduğum geminin iç kısmı gibiydi. Şu farkla ki, bu daha genişti. Bunu hemen farkettim, çünkü daha önce görmüş olduğum üç kişilik sandalye yerine, ortadaki masa etrafında daha fazla sandalye vardı. Masa da biraz farklıydı. En açık fark, masanın ortasında altın görünüşünde, yay gibi büyük bir aygıtın oluşuydu. Bu aygıtın masanın altında bulunan mercekle ilişkili olabileceğini düşündüm. Gemiye girdiğimde bu görünmüyordu, o sırada saydamlaştı ve çalışmaya başladı.

«Biraz sonra ayakta duran uzaylı bana işaret etti; beraber oturduğumuz arkadaştan izin istedim ve kalktım. Diğer uzaylının yanına gittim. Elinin hareketiyle açtığı yuvarlak pencerenin içinden, karanlık uzayda hareketsiz bir tenis topu gibi duran sisli, beyazımsı, floresans renginde bir şey gördüm. Güldü ve elini kumanda tablosu üzerinde gezdirdi. Bu manzara düz bir perde üzerinde görülen film gibi tek boyutlu değildi; bunun yerine muhteşem bir planetin yüzeyi üzerinde birkaç metre yukarıda dolaşıyor gibiydik. Bu gördüğüm Dünya değildi; planetin ismini söylediler: *Venüs!* Helezoni merdivenleriyle kubbe biçiminde çok güzel yapı-

lar gözlemledim. Bu yapılar, doğal güzellikler içine yerleştirilmiş büyük ağaçlar ve bahçeler ile çevrelenmişti. Sonra ormanlar, geniş su birikintileri, nehirler, ayrıca parlak ve yumuşak renkli elbiseler giymiş insanlar gördüm. Pek tanıyamadığım dört ayaklı hayvanlar da vardı.

«Ekran karıştı ve bulandı, sonra manzara kayboldu. Hemen hemen o anda kapı, havalandığımız 1 No'lu yerde açıldı. Tüm yolculuk yarım saatten fazla sürmemişti.»

1 — Howard Menger'ın 8. UFO Gözlemi

«Eylül'de, Venüs yolculuğunda beraber olduğum uzaylı dostumla tekrar buluştuk. Otomobilimle daha önce havalandığımız yere doğru giderken, dostum: *'Howard, bu kez Ay üzerine ineceğiz. Bunu yapabilirsek, sizin için oldukça heyecan verici bir gözlem olacak,'* dedi.

«Bir astronef bizi bekliyordu. Bu kez sadece altı kişiydik: Kontrol tablosunun önündeki uzaylı, masada bize açıklama yapan bir diğeri ve biz, dört Dünyalı.»

Bundan sonra, Howard Menger ve diğer dünyalılar için, fizik organizmalarının atomik seviyesini tümüyle değiştirecek olan ve dünya zamanıyla birbuçuk hafta sürecek bir işlem başlıyordu. Bu işlemden amaç, fiziki bedenlerinin kutupsallık ve titreşim frekansını değiştirip Ay'ınki ile aynı duruma getirmekti. Yani Ay'a adapte olabilmeleri için atomik olarak transforme olacaklardı.

«Işıklar zayıfladı ve bütün odayı dolduran turuncumsu bir renge yerini bıraktı. Sonra ışık tekrar eski halini aldı ve tuhaf bir his duydum. Birkaç saniye içinde güçlükle soluk aldığımı gözlemledim, ama sonunda

solumam gitgide kolaylaştı. Çok berrak bir şekilde düşünmek, fikirlerimi sıralamak ve sonuca hızla varmak duygusuna sahiptim. Duyularım tahrik olmuş gibiydiler. Renkler giderek kuvvetleniyordu; koku duyum daha da hassaslaşmıştı. Dokunma duyum da artmıştı. Altımdaki sandalyeyi çok farklı bir şekilde algılıyordum. Kontrol tablosunun başındaki uzaylı, transformasyon yönteminin başlamış olduğunu bildirdi.

«Diğer uzay adamı, *'Yatma zamanı geldi,'* dedi ve bize bir kapıyı açtı, özel odalarımızı gösterdi. Her birinde ranza tipi üç yatak vardı. Ranzalardan birinde ben ve diğer iki arkadaş yatacaktık. En yukarıdaki yatağa çıktım ve uzandım. Yatağım pek yumuşak görünmüyordu, ve boyumdan da uzun değildi. Başımı yumuşak yastığa bıraktım, üzerime ince fakat sıcak örtüyü çektim, hemen uyumuşum.

«Dört saat kadar sonra oda kapısı yavaşça vuruldu. Bu kalkma zamanının geldiğini söyleyen öğretimci uzay adamıydı. Sanki sekiz saat uyumuşçasına kendimi oldukça dinç ve dinlenmiş hissediyordum.

«Sonra saydam bölmelerle birbirinden ayrılmış, üçdört kabini içeren tuvalette, sıcak bir duş yapmak üzere harekete geçtim. Birine girdiğim zaman kapı arkamdan kapandı ve ışıklar kendiliğinden yandı. Kabinin ve suyun ısısını ayarlayan otomatik durumu keşfettim. Su, üç madeni dağıtıcıdan çıkıyordu; biri benden yukarıda, diğer ikisi boyumun seviyesindeydi; ayrı ayrı ve bir arada çalışabiliyorlardı.

«Düğmeyi çevirdim ve havayla karışık bir su aktı, vücuduma yusyuvarlak düşüyorlardı. Bunun kadar diriltici bir duş yapmamıştım. Sabun aradım. İkinci bir düğmeye bastım; renksiz bir mayi fışkırdı ve köpük içinde kaldım, kâh birine kâh ötekine bastım durdum.

«İçi hava kabarcıklı bir tür küvet de vardı ve bir

ayna ile tamamlanmıştı. Yüzüme baktım, çünkü birkaç günden beri traş olmamıştım. Sakalımın uzamadığını görünce hayret ettim ve tüm yolculuk boyunca traş olma zorunda kalmadığımızı gözlemledim.

«Nihayet uzun zamandan beri beklenen an geldi. Hoparlörden kontrol bölümündeki uzaylı, Ay'a inmek üzere olduğumuzu bildirdi. Beni çağırdı, yanına gittim. Bir çekmece açtı ve renkli filtreleri içeren madeni bir şey verdi. *'Fotoğraf çekerken makinenin objektifine filtre takınız,'* dedi. Hemen makinemi aldım ve astronefin yuvarlak penceresinden resim çekmeye başladım.»

(...)

2. BÖLÜM

George Adamski ve UFO Etüdleri

a — George Adamski ve Kısa Biyografisi

George Adamski, 1891'de Polonya'da doğdu. Çok küçük yaşlarda ailesi ile birlikte Amerika'ya yerleşti.

1930'da 'Evrensel Kanunlar'ın yayılması amacıyla çalışmalara başladı. Long Beach ve Beverly Hill radyolarında, konuya ilişkin programlar hazırladı, konuşmalar yaptı ve çeşitli yerlerde konferanslar verdi. Kısa zamanda birçok taraftar buldu.

Dünyanın ikinci en büyük teleskobunun bulunduğu yer olan, Kalifornia Mont Palomar Gözlemevi'nden 5 km. uzaklıktaki kafeteryasında, teleskobuyla çeşitli astronomi çalışmaları ve UFO gözlemleri yaptı, bir çok UFO fotoğrafı çekti.

20 Kasım 1952'de ilk kez bir uzaylıyla karşılaşan Adamski, 18 Şubat 1953'de de bir UFO'ya bindirildi.

Adamski'nin uzaylılarla son teması 1954 Ağustosu'nda oldu.

1965'de Maryland'da öldü.

George Adamski'nin felsefesi, uzaylı dostlarının kendisine verdikleri ile hiç farklılık göstermiyordu. Kendisine inananlar olduğu gibi onu hayalperestlikle suçlayanlar da oldu. Ancak unutulmaması gereken bir nokta da; mühendisler, bilim adamları ve birçok fotoğraf uzmanı tarafından da incelenen çektiği resimlerle, UFO'-

ların varlığını tartışmasız bir biçimde kanıtlamış olmasıdır.

Böylece, yapıtlarında ortaya koydukları daha bir değer kazandı ve ona inananlar daha da arttı.

b — George Adamski'nin UFO Yakın Etüd Listesi

1. Gözlem:

1952 — Haziran: Mojave Çölü, Kalifornia

UFO dış yapı gözlemi

Uzaylılarla temas

2. Gözlem:

1953 — Şubat: Los Angeles (Venüs Ana Gemisi'ne yolculuk)

Uzaylılarla temas

UFO dış yapı gözlemi

UFO iç yapı gözlemi

UFO akselerasyon gözlemi

UFO işleyiş mekanizması gözlemi

3. Gözlem:

1953 — Nisan: Los Angeles (Satürn Ana Gemisi'ne yolculuk)

Uzaylılarla temas

UFO dış yapı gözlemi

UFO iç yapı gözlemi

c — George Adamski'nin, 1. UFO Gözlemi

20 Kasım 1952 günü, George Adamski ve arkadaşları Kalifornia, Mojave Çölü'ne piknik yapmaya gitmişlerdi. Birden gökte sessizce seyreden, gümüş renkli puro şeklinde dev bir uzay gemisi gördüler. Az sonra rengi turuncuya dönüştü. Hepsi de çok heyecanlanmışlardı. Adamski arka arkaya birkaç poz resmini çekti.

O an Adamski garip bir duygu hissetti. İçindeki sez-

gi, bunun bir tesadüf olmadığı ve bir şeyler olacağıydı. Gemi sakin seyrini sürdürerek uzaklaştı ve gözden kayboldu. O sırada George Adamski de arkadaşlarından ayrılmıştı. Birkaç dakika sonra, ilkinden çok daha küçük başka bir uçan objeyi gözlemledi. Birkaç yüz metre ileride bir tepenin ardına konuyor gibiydi. Obje tepenin arkasında kaybolunca Adamski de o yöne doğru yürümeye başladı. Az sonra kendisine yaklaşmasını işaret eden biri göründü.

«Yaklaştığımda, omuzlarına düşen sarı saçlarıyla, bu kişinin bir erkek olduğunu farkettim. Güzelliği, güzel diye tanımlayabileceğim herşeyi aşıyordu. Ancak o zaman anladım ki, başka dünyaların birinden gelmiş, uzaylı bir varlığın karşısındaydım. Nereden geldiğini sordum. Hatta sorumun daha kolay anlaşılacağı düşüncesiyle güneşi ve etrafında dönen gezegenleri işaret ettim. Bunun üzerine uzaylı varlık telepatik olarak Venüs'ten geldiğini söyledi ve devamla kendisini izlememi işaret etti. Tepenin öbür yamacında, yerden biraz yüksekte, yarı saydam bir metalden yapılmışa benzeyen, küçük, harika bir uçan daire duruyordu. (Bkz. Şekil 1)

«Uzaylı, bu küçük geminin daha büyük bir ana gemi tarafından taşındığını belirterek, uçan dairelerin sadece Venüs'ten değil sistemimizin diğer planetlerinden ve hatta Güneş Sistemi dışındaki başka uygarlıklardan da geldiklerini söyledi. Uzaylı arkadaşımın belirttiğine göre bu planetlerde yaşayan varlıklar bize benziyorlarmış. Merakla, bize benzeyen bu varlıkların da bizim gibi ölümlü olup olmadıklarını sordum. O zaman bana, bedeninin yok olacağını fakat ruhunun başka bir bedende evrimini sürdüreceğini hatta kendisinin eskiden de dünyamızda yaşamış olduğunu söyledi.

«Fotoğraf çekme ve geminin içine girme istemimi nazik bir şekilde reddetti. Ve hatta fotoğraf makinemi

Şekil : 1

de isteyerek aldı. Eliyle beni selamlayarak gemiye bindi. Az sonra da küçük gemi havalanarak gözden kayboldu.»

13 Aralık 1952 sabahı, George Adamski aynı UFO'yu evinin üzerinde tekrar gözlemledi. (Bkz. Resim: 2) Bir zaman önce, kendisinden alınan makinesinin içindeki film, UFO'daki uzaylılar tarafından bahçeye atıldı. Filmin bir karesi silinmiş ve değişik işaretlerle doldurul-

muştu. Bu olaydan sonra George Adamski «Uçan Daireler Dünyaya İndi» («Flying Saucers Have Landed») adında bir kitap yayımladı. Bu eser bir anda Best-Sellers listesine girerek, 18 ülke tarafından çeşitli dillere çevrildi. Bundan güç alan Adamski, uzaylılarla temas-

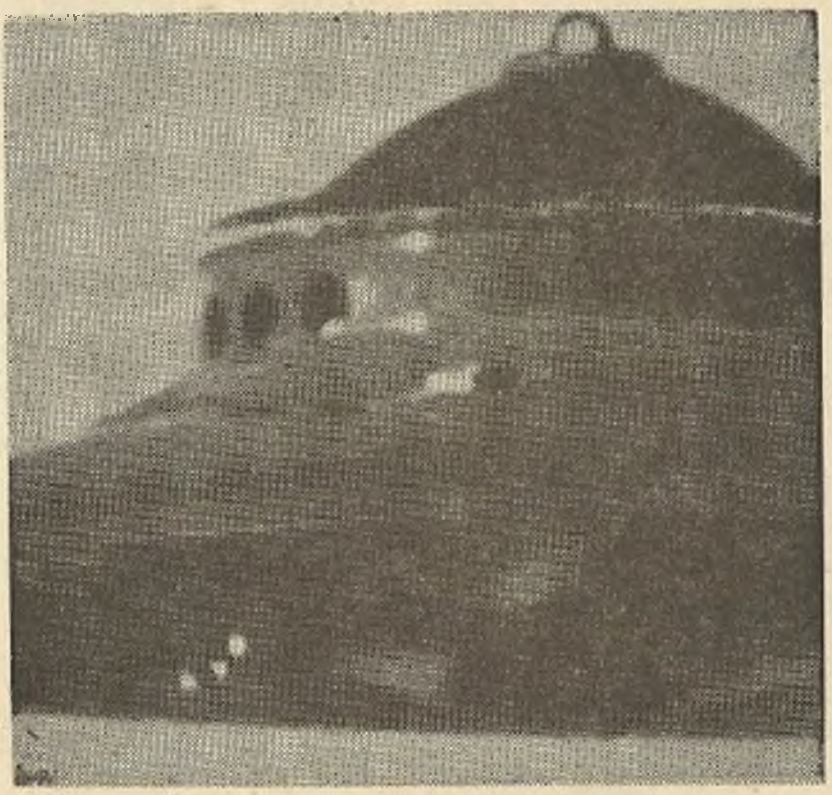

RESİM 2: 13 Aralık 1952'de, George Adamski tarafından çekilen bir Venüs UFO'su fotoğrafı.

larını içeren ikinci kitabını yayımladı. «Uzaylılar Arkadaşlarımdır» («Spacemen Are My Friends»).

d — George Adamski'nin 2. UFO Gözlemi

George Adamski, 18 Şubat 1953'de yaşadığı dağ

evinden, kendisinin de çözemediği bir iç itilimle (telepatik çağrışım), Los Angeles kentine sevkedildi. Her zaman kaldığı otele yerleşti. Tüm gün boyunca buraya neden geldiğini ve neler olacağını bulmaya çalıştı.

Saat, gecenin 10.30'u olduğu halde, hâlâ olağanüstü bir şey olmamıştı. Ancak içindeki o güçlü sezgi daha artmıştı. Az sonra otelin salonunda kendisine yaklaşmakta olan iki kişinin varlığı ile sarsıldı. Kendisine tamamen yabancı olan bu iki kişiden biri ona adıyla hitap eder. Bu kişi 1.85 boyunda ve 30 yaşlarında, daha genç görünen diğeri ise yaklaşık 1.75 boyundaydı.

Kendisine uzanan eli sıktığında Adamski'nin içini büyük bir sevinç kapladı. Derhal bu kişinin dünyamızdan birisi olmadığını anladı. Sesi yumuşak ve dolgundu. Mükemmel bir İngilizce ile konuşmaktaydı.

Uzun boylu uzaylı, Adamski'ye, kendileriyle gelmesi için zamanının uygun olup olmadığını sordu. O da tamamıyla kendilerine tabi olduğunu belirtti. Böylece genç olan uzaylının kullandığı bir otomobile binerek, Los Angeles dışına doğru yöneldiler.

Yolda uzun boylu olan uzaylı kendisinin Satürn planetinden, daha genç görünen diğerinin ise Merih planetinden olduğunu belirtti. Adamski'ye dünyadaki yaşamlarına ilişkin ilginç bazı bilgiler verdi.

Diğer dünyalardan olan ve Adamski ile temasa geçen uzaylıların, kendi deyimleriyle 'belirli bir isimleri' yoktur. Ancak, George Adamski'nin kitabında, herhangi bir karıştırılmaya olanak vermemek için, Merihli'ye FİRKON, Satürnlü'ye RAMU ve 1952'de Mojave Çölü'nde karşılaştığı Venüslü'ye de ORTHON denilmiştir.

«Düzgün asfalt yol üzerinde 1.5 saat kadar yol aldık. Çöl bölgesine girdiğimiz hissinden başka ne tarafa

gittiğim hakkında hiçbir bilgim yoktu. Gecenin karanlığından çevreyi göremiyordum. Otomobilin, otoyoldan ayrılıp sert ve fundalık toprak bir yola sapmasıyla düşüncelerimden sıyrıldım. 15 dakika kadar gittiğimiz bu yolda hiçbir taşıta rastlamadık. Biraz sonra ileride, yerde yumuşak beyaz bir aydınlık veren bir obje farkedince heyecanla irkildim. Ona 15-16 metre kadar bir uzaklıkta durduk. Yaklaşık 6 metre kadar yüksekliği olan bu geminin, 3 ay önce evimin üzerinde gözlemlediğim UFO'ya çok benzediğini farkettim. Biraz daha yaklaşınca geminin yanında birisinin durduğunu gördüm. Selamlaştıktan sonra, *'İnişte geminin küçük bir parçası kırıldı. Sizi beklerken bir yenisini yapmaya çalıştım,'* dedi. Yerde, kumun üzerinde duran, küçük boş bir potaya merakla bakıyordum. Uzaylı, *'Tam sizin geldiğiniz sırada ben de bu parçayı yerine takıyordum,'* diye ilave etti.

«Onun attığı metal artıklarını ayağımın ucu ile iterek inceliyordum. Hâlâ sıcaklıklarını koruyorlardı. Mendilimle tutarak dikkatle sardım ve ceketimin ceplerinden birine yerleştirdim.

«Bir zaman sonra hep birlikte UFO'ya girdik. Gemi zeminin üzerinde gayet sağlam duruyordu ve içeriye girmek için de bir basamak yeterliydi. Doğruca geminin tek odadan ibaret olan kontrol kabinine girdik. Kapı Ramu'nun rahatça geçmesine olanak verecek kadar yüksekti. Uzun boylu Satürnlü başını eğmeden içeri girdi, ayağını kabin zeminine basınca kapı sessizce kapandı. Transformatör sesine benzer hafif bir vınlama duydum. Bu hem altımızdan hem de yuvarlak duvarlı kabinin üst kısmında, duvar içine gömülmüş büyük bobinden geliyordu. Vınlamanın başlamasıyla bobin, parlak kırmızı renge doğru gittikçe kuvvetlenen bir ışık ile parlamaya başladı. Fakat hararet yaymıyordu. İlk temas-

ta böyle bir bobin görmüş olduğumu hatırlıyorum. Fakat o olayda bobin prizmadan geçen güneş ışınları gibi kırmızı, mavi, yeşil renkler saçıyordu. Gördüklerime inanmakta güçlük çekiyordum. Parçaların ve kısımların birbirlerine bu denli mükemmel ve hiçbir iz bırakmayacak şekilde uyumu adeta olanaksızdı. Biraz önce içinden geçip girdiğimiz ve arkamızdan kapanan kapının, duvarda bulunduğu yeri seçmek mümkün değildi. En ufak bir çizik veya işaret yoktu. Sanki duvar yekpare idi.

«Her şey kendiliğinden oluyordu. Kapının kapanışı, arı vızlamasına benzer bobin sesi, tepe bobininin ışıması ve geminin içini aydınlatan ışığın artması. Bunların tümü o derece hayret verici şeylerdi ki, gördüğüm hiçbir şey üzerinde kendimi konsantre edemiyordum. Gördüklerimin hepsini daha dikkatle inceleyip, anlayabilmek ve derinlemesine bir fikir edinmek için bu geminin her tarafının fotoğraflarını çekmeyi ne kadar isterdim.

«Geminin, içinde bulunduğumuz kabin kısmının çapı tahminime göre 5.5 metre kadardı. Yaklaşık 60 cm. çapında bir kolon, zeminin ortasından tavanın kubbesine kadar yükseliyordu. Sonradan bana, bu sütunun, geminin hareketi için gerekli doğal güçleri toplamaya yaradığını ve geminin manyetik eksenini oluşturduğunu açıkladılar. Fakat bu doğal güçlerin nasıl toplandığı hakkında bir şey söylemediler.

«Firkon yukarıyı göstererek, *'Manyetik eksenin üst kısmı doğal olarak pozitiftir. Zeminden aşağıya doğru indiğini gördüğün alt ucu ise negatiftir. Fakat gerektiğinde bir düğmeye basmak suretiyle kutuplar değiştirilebilir,'* dedi.

«Manyetik eksenin (kolonun) merkezlediği zeminin, 180 cm. çapındaki taban orta kısmında yuvarlak bir mercek bulunmaktaydı. Bu kocaman merceğin karşılıklı iki tarafında, kenarlarına yakın, küçük fakat rahat, iki yarım yuvarlak şeklinde oturulacak sıra bulunuyordu. Buraya oturmam için yer gösterildi. Yanıma da bilgi vermek için Firkon oturdu. Kontrol bölümü, arkası tam kapıya ve iki sıranın arasına gelecek şekilde yerleştirilmişti. Sıralarımıza oturunca belimiz hizasında, elastiki küçük koruyucu bir çubuk yerine yerleşti. Bu çubuk ya elastiki bir maddeden yapılmış ya da kaplanmıştı. Görevi, oturanın ileri doğru düşmesini veya dengesini kaybederek bir tarafa yuvarlanmasını önlemekti. Firkon, *'Bazan geminin yere inmesi sırasında yerle olan kontağın kesilmesi, ani bir sarsıntı yapmaktadır. Her ne kadar bu her zaman olmazsa da biz daima hazırlıklı bulunmalıyız. Aynen sizin uçaklarınızdaki emniyet kemerleri gibi. Bu gemi iki, en fazla üç kişilik bir müretteba t için inşa edilmiştir. Pek sık oluşmamakla beraber bir yardım gerektiğinde çok fazla insanı da taşıyabilir,'* dedi.

«Dikkatimi tekrar, yeri fark edilemeyen kapının iki tarafındaki 90 cm.'lik bir mesafeden sonra, duvarları yerden tavana kadar kaplayan, uzay haritaları ve grafikler üzerinde topladım. Bunlar, insanı büyüleyici ve dünya üzerinde gördüklerimize hiç benzemeyen bambaşka şeylerdi. Ne işe yaradıklarını tahmin etmeye çalıştım. Ortalıkta pusulaya benzer birşey yoktu. Fakat şiddetleri değişen birtakım ışıklar yanıp sönüyordu. Bunların bazıları haritaların yüzlerini yalayıp geçen, renkli çizgiler halindeydi. Bazıları aşağı yukarı hareket ederken, diğerleri çaprazlama olarak birbirleriyle kesişiyor ve çok değişik geometrik şekiller oluşturuyorlardı. Oturduğumuz yerin 3 metre kadar gerisinde bulu-

nan duvardaki haritalarda, diğerlerine benzer birtakım değişmeler oluyordu. (Bkz. Şekil: 2)

«Pilotun kumanda tablosu bildiğim hiçbir şeye benzemiyordu. En iyi bir benzetiş olarak bunun bir org'u andırdığını söyleyebilirim. Fakat klavyeler ve stoplar yerine sıra sıra birtakım düğmeler koymak lazım. Bunlar yer yer küçük ışıklarla aydınlanıyorlardı. Dikkati çeken şey sürekli beş düğmenin yanmasıydı.

«Hatırımda yanlış kalmadıysa, 180 cm. uzunluğunda, altı sıra düğme bulunuyordu. Üzerinde oturduğumuz kanepelere pek benzeyen pilotun sandalyesi bu tablonun önündeydi. Bu koltuğun iki tarafına, pilot tarafından kolaylıkla kullanılabilecek bir biçimde yerleştirilmiş olan bazı aygıtlar, manyetik kolon ile bağlantılıydılar.

«Firkon benim bir alet hakkında konuşmaksızm yürüttüğüm tahminlerimi düzeltmek amacıyla, *'Evet, periskop, sizin denizaltılarınızdaki gibi,'* diye bir açıklama yaptı. Duvarlarda, haritalar üzerindeki değişik ışık çakmalarının, bir parlamasını-bir azalmasını gördükçe; dünyamızın atmosferinden geçen bu yarı saydam gemileri görenlerin, onları neden hep başka renklerde tanımladıklarını yavaş yavaş çözer gibi oluyordum. Fakat buna sebep olan başka faktörler de vardı kuşkusuz. Genellikle, gemiyi saran koronanın parlaklık farkı ve renk değişimi; gemiden yayılan enerjinin densitesinin (yoğunluğunun) farklılığından ötürü, atmosferimizde yarattığı değişik vizyonlardan ileri gelmektedir.

«Geminin içinde karanlık en küçük bir köşe bile yoktu. Işığın nereden geldiğini bir türlü kestiremedim. Her boşluk veya köşe bile yumuşak ve hoş bir aydınlık içindeydi. Kuşkusuz bu ışığı da tam anlamıyla tanımlamaya imkan yok. Beyaz değil, mavi değil, ne de adlandırabileceğim diğer renkler gibi değil. Daha çok,

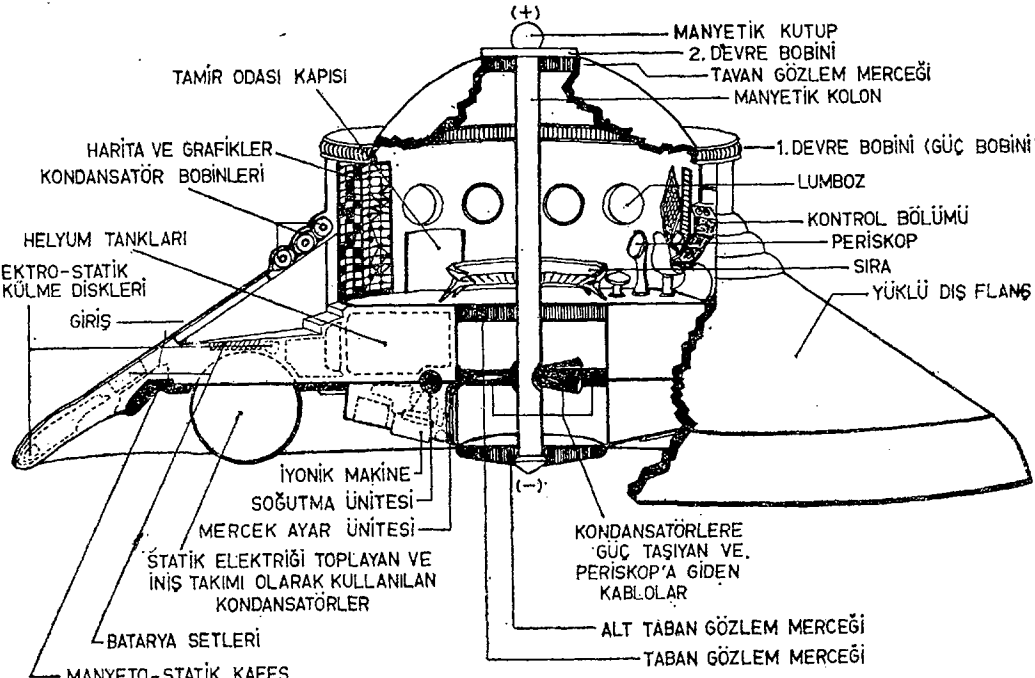

VENÜS TİPİ ÖNCÜ UFO

Şekil : 2

sanki birbiriyle karıştırılan yumuşak renklerin arzuya ve zevke göre, birini diğerine hakim kılmakla oluşturulmuş hoş bir şey.

«Bu küçük fakat hayret verici geminin içinde gördüğüm inanılması güç şeylerin sırrını çözmek ve gördüklerimi unutmamak için o denli ilgili ve zihnen yüklü idim ki, aniden hafif bir sarsıntının uyarması ile kendime geldim. Fakat bizim uçaklarımızda olduğu gibi ne ani hız artışından doğan nahoş tesir, ne ani düşüşlerin yarattığı rahatsız edici hisler ve ne de yükseklikten ötürü oluşan basınç değişmelerinin yarattığı sert sarsıntıdan eser yoktu. Hissettiğim şey, sadece güvenilir bir sağlamlık, yumuşaklık ve dünyanın güneş etrafında saniyede 33 km. hızla dönüşünden hissettiklerimiz kadar bir hareket bilinciydi.

«Bu sırada, dikkatim, ayaklarımın ucundaki büyük merceğin üzerinde toplanmıştı. Gözlerime inanamıyordum! Küçük bir kentin üzerinden adeta damlara sürünür gibi geçiyorduk. Pek iyi tahmin edemeyeceğim, ama herhalde 30 metreden daha yüksekte değildik. Halbuki verilen bilgiye göre 2700 metre yükseklikteydik ve yükselmekte devam ediyorduk. Ancak bu optik aletler, gemi binlerce metre yükseklikte, hatta görünmez iken bile istenirse yerdeki bir insanı, rahatça incelemek olanağı verebilecek derecede büyütme gücüne sahipmiş. Yanımdaki arkadaşım, bu manyetik kolonun; aynı zamanda hem geminin hareketi için gerekli olan gücü uzaydan sağlamak, hem de güçlü bir teleskop olarak, iki amaca hizmet ettiğini söyledi. Bu teleskop, kabinin üstündeki kubbe kısmından çıkan uç aracılığıyla geminin üstündeki şeyleri ve uzayı, alt ucu ile de geminin altında bulunan şeyleri göstermeye yarıyordu. Teleskobun büyütme gücü arzuya göre ayarlanabilmekteydi.

«Bakışlarımı tepemizdeki hayranlık yaratan uzayın

görünüşünden altımızda parıltılarla kayan dünyaya çevirince yerdeki dört kalın kabloyu farkettim. Haç şeklinde olan bu kablolar, merceklerin arasından geçerek manyetik kolonla birleşiyorlardı. Merihli dostum, bunlardan üç tanesinin geminin altında bulunan yarım kürelere, manyetik kolondan güç taşıdığını belirtti. Ayrıca içleri boş olan bu kürelerin, inişte alçaltılarak iniş takımı olarak da kullanıldığını söyledi. Bunlar, uçarken yukarı çekiliyordu, fakat esas olarak manyetik kolondan gönderilen statik elektriği toplamakta kullanılan kondansatörlerdi. Firkon'dan, bu kuvvetin evrenin her yanında mevcut olduğunu, onun doğal fakat konsantre edilmiş şeklinin yıldırım olarak tanımlandığını da öğrendim. *'Dördüncü kablo,'* diye devam etti. *'Bir tanesi pilotun bir yanında bulunan, diğeri de tam arkasında fakat orta merceğin kenarına yakın olan iki tane periskop'a benzer alete uzanmaktadır. Bu uzatma gerçekte esas optik sistemin uzatılmasıdır ki, pilota yerinden kalkmadan etrafındaki herşeyi rahatça görme olanağı verir. Bunlar birbirine karışmadan istenildiği yöne çevrilip mürettebatın ihtiyacına göre çalıştırılıp kapatılabilir. Tüm makineler, bu kompartımanın zeminini ve dış kaplamasını oluşturan flanşın altındadır.'*

«Her ne kadar bu makineleri görmediysem de hem kabine giriş yeri hem de küçük bir tamir atölyesi olarak kullanılan ufak bir oda bana gösterilmişti. Bu odada, küçük demir aletlerin ve gerekli malzemenin korunduğunu sandığım dolaplar vardı.

«Biraz önce oturduğumuz kanepenin arkasında kalan ve yekpare olduğunu sandığım duvarda, hayretle açılan gözlerimin önünde fotoğraf makinesinin deklanşörüne benzer şekilde ve yaklaşık olarak 45 cm. çapında bir lumbozun açıldığını gördüm. Bunun, benim UFO fotoğraflarında görülen yuvarlak pencerelerden biri olduğu-

nu söylediler. Girdiğimiz kapı gibi, bunlar da o türlü yapılmışlardı ki, kapalı oldukları zaman fark edilmeleri olanaksızdı. Böyle söylenince, fotoğraflarda, bir yanda dört, diğer yanda dört olmak üzere, bir UFO'da sekiz adet pencere bulunması gerektiğini düşündüm. Pilot beni doğrulayarak, bir düğmeye basınca onların tümünü veya istediğini açtığını ve aynı şekilde kapadığını gösterdi.

«Az sonra, Ana Gemi'nin yanında bulunduğumuz ve inişe hazır olduğumuz bildirildi.

«Venüs Ana Gemisi'nde gördüklerimin heyecanı ve tesirlerini ifade etmeme olanak yok. Orada kendisiyle karşılaşma liyakatine eriştiğim ve belirtildiğine göre yaklaşık bin yaşında olan, bilge bir uzaylı üstad varlık, bana, dünyamızın sistem içindeki durumundan ve gelecekte karşılaşacağımız muhtemel bir atom felaketinden bahsetti. Daha sonra UFO'ların uçuş sistemlerine ilişkin olarak şu açıklamayı yaptı:

'(...) Bizim gemilerimizden söz etmek gerekirse ki, siz onlara -Uçan Tabak- dersiniz, sizin kendi uçaklarınız için kullandığınız terim gereği, onlar da uçmaktadırlar. Fakat, biz sizin anladığınız anlamda uçmayız. Biz, atmosferi uçuşun mekanik vasıtası olarak kullanmaktan çoktan vazgeçmiş bulunmaktayız. Siz bu uçuşu -Gravitasyonel Asılma- tarzında ifade edebilirsiniz. Bu yüzden araçlarımız atmosferik sürtünme ve dirençle karşılaşmazlar. Yine aynı sebeplerle bizim araçlarımız, sizin havacılarınız ile bilim adamlarınızın akıllarının alamayacağı seri ve ani yön değiştirmeler yapabilir ve o esrarengiz yüksek hızlarla hareket edebilirler.'

(...)

e — George Adamski'nin 3. UFO Gözlemi

George Adamski 21 Nisan 1953'de, 2. Gözlemdekine

benzer bir telepatik çağrışım ile, gene Los Angeles'e aynı otele geldi. Şimdi, önceki gözlemde olduğu gibi kararsızlık bocalama ve iç huzursuzluğu yoktu. Onu dağ evinden otele sürükleyen hislerin anlamını biliyordu bu kez.

Otelin salonunda otururken bir ara başını kaldırdığında Merihli dostu Firkon'u gördü. Sevinçle ayağa kalktı. Dostça selamlaştılar. Sonra otelden ayrılıp bir kafeteryaya giderek hafif bir akşam yemeği yediler. Yemekten sonra otomobile binerek öncekinden daha kısa olan bir yolculuk yaptılar. Otomobil bir zaman sonra durduğunda, Adamski'nin içinde, bir UFO göreceğine ilişkin kuvvetli bir sezgi vardı. Firkon'un gayet iyi bildiği bir yolda yürümeye başladılar. Birden Adamski ilerideki düzgün parıltıyı farketti.

«Gördüğüm araç, hatırımdaki küçük araçlara göre sanki daha büyüktü. Daha yüksek kubbesi ve geniş lumboz delikleriyle görünüşe göre 30 metre çapında olmalıydı. UFO'nun ışıklı gövdesi üzerinde seçilen ve bilinen ski tipi giysili bir şahsın, dostum Venüslü olabileceğini tahmin ettim. Fakat bu şahıs, 1.80 boyunda gayet yakışıklı bir başka kimseydi. İleri doğru birkaç adım atarak son derece nazik bir şekilde bizi selamladı ve dostça elini uzattı. Bu uzaylıyı ZUHL diye çağıracağım. Bu büyük UFO'nun Merih'ten olup olmayacağını düşünüyordum ki, Zuhl bunun bir Satürn UFO'su olduğunu ve daha önce görmüş olduğum türden çok büyük bir Ana Gemi tarafından taşındığını bildirdi. Aracın kapısı açıktı. Zuhl içeri girmemizi işaret etti. Önde ben, arkada Firkon olmak üzere içeri girdik.

«Gemi görünüşü ile Venüs gemisinden en azından dört kez daha geniş ve iki misli daha yüksekti. Kapı Firkon'un arkasından o bildiğimiz sessizliği ile kapandı. Kapının kapanması ile ışıklar çoğaldı ve makinelerin işlemeye başladığını belirtir alışık olduğum vınlama du-

yuldu. İnsanın dengesini bozmayan, gayet hafif bir sarsıntı hissedince dünyadan ayrıldığımızı tahmin ettim.

«Etrafıma büyük bir ilgiyle bakınırken, Zuhl bu geminin Venüs gemisinden sadece büyük olmakla kalmayıp, gördüğü hizmet bakımından da farklı olduğunu söyledi. Sarsıntı ise onun yerden havalandığından ötürü değil, sadece altında bulunan üç büyük yarım kürenin yerine oturtulmak üzere içeri çekilmesinden ileri gelmekteydi. Bunun da zorunlu bir durum olduğunu, Zuhl şöyle bir örnekle açıkladı: *'Bir bobinin ucuna yaklaştırılan demir parçası, bobin mıknatıslandığı zaman nasıl mıknatıs aniden kutba sesli bir şekilde vurur veya aksine, elektrik kesildiğinde nasıl ki, bobinden ayrılıp düşerse, alttaki üç yuvarlak ve iniş takımı vazifesini de gören kondansatörlerde de aynı durum sözkonusu olur.'*

«Etrafıma bakındığımda, tanıdığım ve nereden çıktığı belli olmayan o beyazımsı-mavi ışığı ve yarı saydam metal duvarları gördüm. Bu duvarların etrafında 120 cm. kadar genişlikte yuvarlak bir koridor uzanıyordu. Baktığım yerden gördüğüm kadarıyla Venüs gemisininkine oranla daha geniş olan yuvarlak pencereleri vardı. Bunlar herhalde her çeyrek daire kısmına dört tane olmak üzere dizilmiş olmalıydılar. Tam karşımızda ve geminin çapının üçte biri kadar bir uzunluğu olan koridor, kubbenin altındaki yuvarlak odaya doğru uzanıyordu. Ortada yine geniş çaplı manyetik kolon yükseliyordu. Zuhl eğer istersem, gemi giderken içerisini gezip görebileceğimizi söyledi. (Bkz. Şekil: 3)

«Gemi daire şeklinde inşa edilmişti. Dört koridor gemiyi dört ana bölmeye ayırıyordu. Ve dört koldan, şimdi içinde bulunduğumuz merkez odaya varılıyordu. Duvarların yüksekliği, zeminden 6-9 metre kadardı. Hemen hemen tamamı aydınlatılmış birtakım grafik ve haritalarla kaplıydı. Üzerlerinde, beni Venüs gemisin-

Yandan görünüş

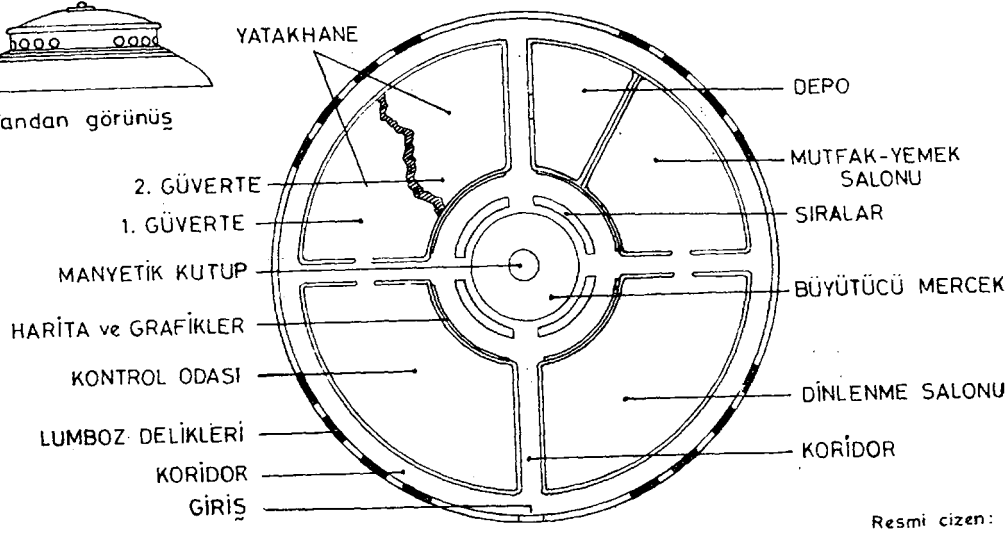

SATÜRN TİPİ UFO'NUN YOLCU TAŞIMA BÖLÜMLERİ
(Üstten görünüş)

Resmi çizen:
GLENN PASSMORE

Şekil : 3

de büyülemiş olan o geometrik şekil dalgalanmaları, garip diyagramlar ve devamlı olarak değişen renkler oynaşıp duruyordu. Duvarların yarısına yakın bir yükseklikte gayet zarif metal bir balkon çepeçevre bu yuvarlak odayı dolaşıyor ve buraya aynı zamanda bir merdivenle çıkılıyordu. Duvarların üstünde, üzerlerine yerleştirilmiş devasa teleskobun mercekleri ile, yarı saydam büyük kubbe bulunuyordu. Aşağı yukarı zeminin büyük bir kısmı da aynı büyüklükte ve Venüs gemisininkinin iki misli çapında kocaman bir mercek ile kaplanmıştı.

«Bunun etrafında oturup geminin altındaki uzayı veya planeti seyretmek için dairevi dört tane kanepe vardı. Fakat zeminden tavana kadar uzanan büyük manyetik kolon tüm odaya hakimdi. Uzay ve planetlerarası yolculukların sırrını saklayan ve bizlerin büyük bir hırsla öğrenmek istediğimiz bu koca, sessiz manyetik kolon iki devasa merceği delip geçiyordu.

«Önceden de belirttiğim gibi, aksları geminin dairevi merkezinden geçen ve birbirine dikey olarak dört koridor, gemiyi dört eşit parçaya ayırmaktaydı. Bu koridorlara, merkezdeki dört ayrı kapıdan girilmekteydi. Sola dönerek bu koridorlardan birisine girdik. Koridorun yarısında, karşılıklı iki kemerin bulunduğu bir yere geldik. Zuhl'un geçmem için bana yol verdiği sağ taraftaki kemerden personel yatakhanesi olan kısma geçiliyordu. Bu çeyrek daire çok ilginç bir bölümdü. Karşımızda 12 adet birer kişilik özel kabinler bulunuyordu. İçlerine girerek incelemedim ama açık olan kapılarından gördüğüm kadarıyla mükemmel ve eşsiz döşenmişlerdi. Nefis bir merdiven zarif korkuluğuyla yatakhane kısmının üzerindeki yere uzanıyordu. Geminin çift güverteli tek bölmesi bu kısımdı. Üst kısım da, personel için yine çok rahat koltuklar, sandalyeler ve şezlonglar ile bir dinlenme ve uyuma yeri olarak düzenlenmişti. Bu

kısmın üzerinde yarı saydam kubbenin bir çeyreklik parçası, insanın rüyalarına girecek bir güneşlik gibi uzanıyordu. Dışında tüm ihtişamı ile uzayın ve yıldızların uzandığı, böyle devasa bir cam kubbe altında dinlenmek kuşkusuz çok enfes bir şeydi.

«Bunları konuştuğumuz sırada merakla geminin kaç kişilik bir kadro için düzenlendiğini sordum. Zuhl, *'Normal olarak 12 kişi için. Fakat şu anda böyle bir kısa yolculuk için gemide sadece iki kişi bulunmakta. Bu gemi gördüğünüz gibi oldukça büyüktür. Uzun yolculuklar için planlanmıştır. Ana geminden şarj edilmeden bir hafta hatta daha uzun zaman uzayda kalabilecek şekilde ve buna olanak veren araçları kendinde taşıyacak özellikte imal edilmiştir. Yardım gerektiği takdirde ana gemiden herhangi bir uçan daireyi yeniden şarj etmek için ilave şarj aygıtlarından doğrudan doğruya ışınlama yapılabilir,'* diye sorumu cevaplamış oldu.

«Yatakhane kısmının solunda bulunduğumuz sırada, zeminde, ayaklarımın altında hafif bir titreşim hissettim. Zuhl'un verdiği bilgiye göre makinelerin büyük bir çoğunluğu, doğrudan doğruya bu kısmın altındaki zemine bağlanmış. Zaten tam yatakhane kısmının altında, yine bu bölümden geçilen bir atölye bulunmaktaydı. Gözlerimle bir kapı yeri araştırdıysam da bir şey bulamadım. Ama bu beni şaşırtmadı.

«Tekrar koridora çıktık. Karşıdaki kemerli kapıdan içeri göz attığımda, içeride daha önce hiç görmediğim birtakım yabancı aletler ile, yumuşak ve renkli parıldayıp sönen ışıklarıyla kontrol odasını gördüm. Kontrol panellerinin önünde iki genç adam oturmaktaydı. Burada durmadık ve dış dairevi koridora kadar yürüdük. Sağa dönerek yürümeye devam ettik. Önüne geldiğimiz kısımda, Zuhl açıklamasına devam etti: *'Bu oda bizim uzaktan kontrollü, iki küçük -Kayıt Diski'mizi- koyduğu-*

muz özel bir bölümdür. Bu küçük disklerin bize, dünyanın, tüm güneş sisteminin ve hatta sistem dışındaki şartların öğrenilmesinde pek büyük yardımları dokunmaktadır.'

«Dış koridorda yürürken dört büyük pencerenin önünden geçtik. Fakat etrafa bakınmak için durmadık. Merkeze doğru giden koridorun başına vardığımızda tekrar sağa döndük ve geminin merkezine doğru yekpare görünüşlü yarı saydam malzemeden yapılmış, iki duvar arasında yürümeye devam ettik. Çizim olarak, bir araba tekerleğinin parmaklarına benzetebileceğim bu duvarlar, yapıyı tamamlayan görünüşü ile kalın ve sağlamdılar. Bu bölmede, sağ tarafta gördüğüm duvarın, yatakhanenin arka duvarı olduğunu tahmin ettim. Zuhl, giriş kapısı olan karşı kısmın uzatılmış yolculuklarda personelin ihtiyacı olan gıda maddeleri ile diğer şeylerin depo edildiği bir yer olduğunu söyledi.

«Bir kez daha hareketli grafikleri ve parıldayan ışıkları olan merkezî kısma girmiştik. Teleskobun merceği etrafında dolaşarak, üçüncü koridora girdik ki, bu keşif gezisinin sonuydu. Bu koridorun da orta yerinde karşılıklı iki kemer bulunuyordu. Önce soldakinden içeri girdik. Burasının mutfak olduğu söylendi. Fakat ortada mutfak olduğunu gösterecek hiçbir belirti yoktu. Dümdüz duvarları ile oda sanki boştu. Zuhl bu duvarların yerden tavana kadar dolaplarla, bölmelerle dolu olduğunu söyledi. Kapılarda gördüğümüz ve ancak açıldığı zaman kapı olduğu anlaşılan o akıl almaz işçilik burada da kendini göstermekteydi. Bu dolaplarda, her türlü gıda maddeleri ve gerekli diğer şeyler hazırlanmış olarak bulunmaktaymış. Zuhl, duvarlardan birinin içine yerleştirilmiş ve kapısı cam gibi bir maddeden yapılmış bir şeyin önüne beni götürdü. Bunun ocak olduğunu söyledi. Ama içeri baktığım zaman bildiğimiz tür-

den ne bir gaz başlığı ne de diğer ocaklıkla ilgili bir şeyler göremedim. Zuhl, *'Biz yiyeceklerimizi sizin gibi pişirmeyiz. Bizde pişirme işi, sizin şu sırada dünya üzerinde denemelerini yaptığınız, yüksek frekanslı titreşim veya ışınlarla çabucak olur,'* diye, zihnimde beliren soruyu cevapladı.

«Her ne kadar bir ev kadını değilsem de ortalıkta musluk, bulaşıklık, çöp kovası gibi şeylerin bulunmadığı da gözümden kaçmadı. Fakat herhalde tüm bunlar mevcuttu. Eminim ki, her biri bir sır olan diğer tüm şeyler gibi bunlar da değişik biçimde saklıydılar. Keza, masa, sandalye gibi eşyalar da gözükmüyordu. Fakat gerektiğinde, her biri duvardan, zeminden, bir yerlerden, bir sihirbazın değneği değmiş gibi çıkarılıyordu.

«Mutfaktan çıkıp dinlenme salonuna geçtik. Burada da Venüs gemisinde olduğu gibi gayet zarif ve rahat koltuklar, kanepeler rahat bir oturuş ve dinlenme için en uygun şekilde çevreye serpiştirilmişlerdi. Yanlarında o üst tablaları saydam olan sehbalar ve alçak masalar bulunuyordu. Üzerlerinde küçük süsler vardı. Geminin diğer yerlerinde olduğu gibi bu odanın zemini de duvardan duvara yekpare, sarı-gri renkte, üzerinde özellik taşıyan desenleri bulunmayan ve yürüdüğü zaman kalın sünger-kauçuk izlenimi bırakan sağlam bir şeyle kaplanmıştı.

(...)

3. BÖLÜM

Daniel Fry ve UFO Etüdleri

a — Dr. Daniel Fry ve Kısa Biyografisi

Dr. Daniel Fry, 'Uzay' ve 'Uzay Yolculuğu' konularında uluslararası söz sahibi bir bilim adamı, araştırmacı ve elektronik mühendisidir.

Doktora öğrenimini; hazırlamış olduğu «Steps to the Stars» («Yıldızlara Ulaşan Basamaklar») adlı teziyle, Londra'nın St. Andrews Koleji'nde tamamlamıştır.

Daniel Fry, Washington'daki NICAP [National Investigation Committee for Aerial Phenomena (*)] üyelerindendir ve uluslararası «Understanding Inc.» derneğinin başkanıdır.

4 Temmuz 1950'de bir UFO ile karşılaşmış, içine girmiş ve temasa geçtiği uzaylıdan çeşitli bilgiler almıştır.

Dr. Daniel Fry, uzaylılarla olan temasları üzerine, birçok ülkede konferanslar vermiş, radyo ve televizyon konuşmaları yapmıştır.

b — Daniel Fry'ın UFO Gezisi ve Yakın Etüdü

Daniel Fry 4 Temmuz 1950 akşamı, New Mexico'da UFO olarak bilinen uzay gemilerinden biriyle karşılaş-

---

(*) : Hava Olayları Ulusal Araştırma Komitesi.

tı. Onu sadece uzaktan görmekle kalmayıp içine girdi ve hatta kısa bir yolculuk bile yaptı. Daniel Fry'a isminin ALAN olduğunu belirten uzaylı varlık, ona geminin iç yapısı ve işleyiş mekanizması hakkında birtakım önbilgiler verdi.

Aşağıda, Fry'ın bu gözleminde edindiği izlenimleri bulacaksınız.

«O gece New Mexico, Las Cruces yakınındaki iş yerimde bulunuyordum. 8.30'da bir gezinti yapmak üzere yürüyüşe çıktım. Güneş batalı bir saat kadar olmuştu ve ben işyerimden 1.5 mil ötedeki tesislerimize giden yolda yürümekteydim. O sırada, gökyüzüne bakarken, gözlerim birden ilerideki dağların üzerinde bir yıldız kümesine takıldı. Bu yıldızlardan birisi aniden kayboldu. Tüm dikkatim bu noktaya toplandı. Az sonra baktım ki bir yıldız daha kayboldu, sonra alt taraftakilerden iki tane daha... Tüylerim diken diken olurken, ürpertici bir his tüm sinir sistemimi bir anda dolaşıverdi. Bu yıldız ya da objelerin büyük bir hızla hareket ettikleri belliydi. Bunlardan birinin, benim bulunduğum yere doğru geldiğini anlamakta gecikmedim.

«Çok geçmeden onu iyice seçmeye başladım. Onu daha erken de görebilirdim, ama bunun sebebini anlamıştım. Cisim hemen hemen koyu lacivert gökyüzü ile aynı renkteydi. Silueti belli belirsiz fark ediliyordu.

«Artık cisim yerden birkaç yüz feet (50-100 metre) kadar yukarıdaydı. Hızı gittikçe azalarak, bulunduğum yere doğru alçalmaya başladı. Artık biçimini de tam olarak görebiliyordum. Yaklaşık 9 metre çapında, küresel bir şekli vardı. Bulunduğum yerden bu cismi izlerken, yaklaştıkça kulağıma ıslık sesine benzer derinden bir vmlama da gelmeye başladı. 20 metre kadar ötede toprağa indi. Herhangi bir çarpma ya da sürtme olmamıştı. Bu inişte sağa sola uçuşan kum taneciklerinin çı-

kardığı ses hariç, cisimden hiçbir gürültü duyulmamıştı.

«Karşımda duran uzay gemisinin dıştan, sakin bir görünüşü vardı. Pervaneleri yoktu. Herhangi bir tarafından püsküren gaz ya da emilen hava görülmüyordu. Gayet sakin, hafif bir şekilde dünyamıza inmişti. Yerle temas etmeden önce hızı saatte birkaç mile kadar düşmüş olmasına rağmen, düşmeye benzer hiçbir harekette bulunmamıştı.

«Onu daha da yakından inceledim, etrafında bir tur attım. Taban-tavan yüksekliği yaklaşık 4.75, çapı ise 9 metre kadardı. En geniş kenarları yerden 2 metre kadar yükseklikteydi.

«Öyle bir eğriliği vardı ki, yerden 45°'lik açıyla bakıldığı zaman fincan tabağı şeklinde görünüyordu. Tersine çevrilmiş bir çorba kasesinin altına bir tencere kapağı geçirilmiş gibiydi. Yere indiği zamanki koyu mavi rengi şimdi yok olmuştu. Daha yakından bakınca anladım ki, üzeri adeta cilalanmış gibi, pırıl pırıl gümüş rengi bir metal ile kaplıydı. Etrafında tam bir tur atmış olmama rağmen üzerinde, kapıya benzer herhangi bir şey göremedim.

«Gayet temkinli bir şekilde yaklaştım ve kaygan yüzeyine dokundum. Harareti normalden biraz fazlaydı. Elimi, son derece düzgün ve cilalı yüzeyde okşarcasına dolaştırırken, parmak uçlarımda hafif bir karıncalanma hissettim.

«İşte tam o sırada nereden geldiğini anlayamadığım bir ses kulaklarımda çınladı: *'Çok dokunmasan iyi olur arkadaş, daha soğumadı!'* O anda nasıl bir durumda olduğumu anlatamam. Aniden heyecanla irkilerek geri sıçradım. Çok geçmeden aynı sesi daha dostane bir tonda duydum: *'Korkma, dostlar arasındasın.'* Bana hitabeden bu sesin sahibini etrafımda ararken ses devam etti,

'Az kaldı kendini öldürecektin.' Yani aracın radyoaktivitesi yüksek mi demek istiyorsunuz diye sordum, eğer öyleyse hâlâ yakınındayım. *'Radyoaktivite değil. Az önce sıcak kelimesini kullanmıştım. Zira sizin dilinizde bunu en iyi anlatacak olan kelime bu. Aracın etrafındaki manyetik alan kendisinden başka cisimleri şiddetle iter. Sizin fizikçiler belki de bunu -anti- kelimesiyle anlatacaklar. Ve atomdaki bağlayıcı enerji* (binding energy) *ile açıklamaya çalışacaklardır.'*

'Platin gibi elementler uygun bir şekilde hazırlanır ve çok yüksek enerji fotonlarının ışınlarına maruz bırakılırsa, bağlayıcı partikülü çekirdeğin dışında oluşacaktır. Bu partiküller birbirini itme eğiliminde olduklarından metalin dış yüzüne doğru bir akım olacaktır. Bu şekilde metalin dış yüzünde, içten dışa doğru bir itici güç (alan) *oluşacaktır. Bu partiküllerin, sizin zamanınızla birkaç haftalık ömürleri vardır. Araç uzaydayken normal kozmik radyasyonla şarj olur. Molekülsel uzaklıklarda bu alan çok güçlüdür. Fakat, aracın birkaç mikron açığında, bu alanın tesiri kaybolur. Aracın yüzeyinin düz ve kaygan olduğunu algıladın. Elin metale dokunmadığı ve aracın esas yüzeyinden* (alanın itmesinden ötürü) *havada kaldığı için yüzeyi kaygan hissettin. Bir yere konarken, kazınma ve çizilmeleri önlemek için bu alandan yararlanıyoruz. Planetlerin atmosferlerine girdiğimiz zamanlarda, hava sürtünmesini önlemek için de bu alan işimize yaramaktadır.'* (Bkz: Kitap-2...Bölüm-1)

«Ancak, az önce uzaylının belirttiğine göre bu, beni nasıl öldürebilirdi. Araca dokunduğumda parmaklarımdaki karıncalanmadan başka bir şey algılamamıştım. Zihnimde beliren bu soruyu uzaylı şöyle cevapladı:

'Evet, o seni bir anda öldürebilirdi. Çünkü, senin cildin bu alana maruz bırakıldığında, —antikor— dedi-

ğiniz unsurları salgılardı. Bunlar kanında oluşacaklardı. Sonra, ciğer tarafından absorbe edilerek; bu organizmalar ciğerde büyüme ve kan toplanmasına sebep olacaklardı. Eğer elin bir dakikadan fazla aracın üzerinde kalsaydı ölüm kesin olurdu. Er geç bu temasın tesirlerini az da olsa hessedeceksin. Çünkü senin biyolojik fonksiyonların bizimkine biraz benziyor. Bakıyorum epeydir, ayakta bu bilimsel konuları dinlemekten yorulmuşa benziyorsun, araca binip kısa bir gezinti yapmak istemez misin?'

«Kuşkusuz, bu aracı gezip görmeyi çok arzuluyordum. Ancak, daha önce etrafında dolaşırken herhangi bir kapı görmemiştim, nasıl binileceğini merak ediyordum. Bu arada ses yine duyuldu: *'Farkedemediğin kapı aracın üst kısmına doğrudur. Şimdi onu açıyorum. Bu araç uzaktan kontrol edilen bir yük taşıtıdır. Bununla birlikte içinde birkaç kişilik oturma yerleri vardır. Ben onun içinde değilim. Sizin 'Ana Gemi' dediğiniz, yukarılardaki uzay gemisindeyim. Şu anda bu gemi dünyanızdan yaklaşık 14.500 km. yükseklikte bulunmaktadır.'*

«Az sonra, gecenin sessizliğini alışık olmadığım bir ses bozdu. Islık çalan yılan sesini andırıyordu. Bu sesi 15 saniye kadar işittim. Aracın üst kısmından geliyordu. Sonra kulağıma, UFO'nun dış kısmından —çıt— diye bir ses geldi. Oval şekilli 150 cm. uzunluğunda, 90 cm. genişliğinde bir açıklık ortaya çıktı. Bu kısma doğru tırmanarak başımı uzatıp içeri baktım. İçerisi, boyutları yaklaşık, $2.70 \times 2.10 \times 4.80$ olan bir bölme idi. İç duvarlar çok düzgün olarak cilalanmış, köşelerde hiçbir keskin açı yoktu. Duvarlar 10 cm. kalınlığında olup, kapı duvarın içine sürmeli olarak girip çıkarak açılıyordu. İçeride dört koltuk vardı. Bunlar bizim alışık olduğumuz modern koltukları andırıyordu. Koltuklar yan yana bitişik değil, iki sıra halinde arka arkaya yerleştiril-

mişler; ve önlerinde açık bulunan kapıya doğruydular. Koltukların arkasına rastlayan duvarın ortasında, küçük bir film makinesinin mercekli kısmına benzer bir kabin ya da kutu gibi bir aygıt vardı. Bu merceklerden içeri ışık süzülüyordu. Bu, karanlık bir odada, bir projeksiyon makinesinden çıkan ışık hüzmesinden çok, dağınık olarak çevreye saçılan alev ışığı şeklindeydi. Çok parlak bir kaynak olmamasına rağmen bulunduğu odayı rahatlıkla aydınlatmaktaydı. Bu ışığın çıktığı aygıt ve koltuklardan başka, odanin herhangi bir mobilyası yoktu. Odadan çok, çıplak metal bir hücreye benziyordu.

«Kapıdan içeri girdim ve koltuklardan birine yürüdüm. Koltuğun yanına gelir gelmez, arkamdan kapının kapandığını duydum. Kapıya en yakın olan sol-ön koltuğa oturdum. Çok rahattı. Bu rahatlığı sağlayan maddenin vinylex gibi bir madde ile kaplı, lastik köpüğü olabileceği aklıma geldi. Bununla birlikte üzerinde hiçbir dikiş ya da vida gibi kısımlar görünmüyordu.

«Böyle düşünürken Alan'ın sesi yine duyuldu: *'Şimdi içinde bulunduğun kabinin ışığını söndürüp, arkandaki aygıtı çalıştırıyorum.'* Sonra, az önce tanımlamaya çalıştığım projektör faaliyete geçti. Bu kez, eskisinden daha kuvvetli ışık saçıyordu. Koyu menekşe renkli bir ışık, içeri girdiğim kapının üzerine vurdu. Zaten orada, kapıya ait en ufak bir iz kalmamıştı. Sanki, gayet saydam camdan yapılmış bir pencereden dışarıya bakıyordum. Alan devam etti: *'Gördüğün gibi kapı saydamlaştı. Bu, seni şaşırtıyor. Çünkü sen metallerin tamamen saydam olmayan maddeler olduğunu biliyorsun. Bununla birlikte, ışığı geçirmekte olan adi cam diğer metaller kadar yoğundur. Çoğu maddeler ışığa karşı geçirgen değildir; zira ışık fotonları, içlerinden geçtikleri madde atomlarının elektronları tarafından absorbe*

edilip tutulurlar. Bu olay, fotonların frekansının, maddenin atom frekansına eşit olduğu zamanlarda meydana gelmektedir. Bu şekilde depo edilen enerji tekrardan dışarı verilir. Bu, genellikle spektrumun kızıl - ötesi kısmından olur. Bu kısımda zaten göz, görüş sınırları dışında kalmaktadır. Ve ışık olarak birşey görülmez. Herhangi bir maddeyi saydam hale getirmenin çeşitli yolları vardır. Bunlardan biri: Atomlar arasında, fotonların absorbe edilmelerine mani olacak, bir matris (atomlar arasında bulunan aralık) *alan yaratmaktır. Böyle bir matris, kristalizasyon sırasında, birçok maddelerde oluşur.*

'Başka bir yol da: Fotonların frekansını, atomların absorbasyon frekansı üzerine çıkarmaktır. Şu anda kapının üzerine düşürülmüş olan enerji ışını, sizin kelimelerinizle frekans yükseltici gibi bir şeydir. Bu ışın, metalin üzerine düştükten sonra, onun içine işler. Sonra, bu metalin üzerine düşen her ışının frekansı, sizin X—ışınları ile kozmik ışın dediklerinizin seviyesine kadar yükseltgenir. Bu frekanslarda dalgalar büyük bir kolaylıkla metallerden geçerler. Sonra metalin öte tarafına geçtiklerinde, görülen ışın şekline dönerler. Kaba bir benzetme yapmak gerekirse bunu, radyo verici istasyonlarınızdan yayılan taşıyıcı dalgalara benzetebiliriz. Burada modülasyon, orada olduğu gibi akıntıya karşıdır (upstream). *Hazırsan aracı çalıştırıyorum.'*

«Elimde olmadan sıkıca oturarak, koltuğu yanlarından kuvvetle kavradım. Az sonra toprak, altımdan gittikçe artan bir hızla uzaklaşıp gitmeye başladı. Burada —toprak uzaklaştı— kelimesini kullandım, çünkü ilk hareket sırasında kendimde hiçbir sarsıntı vs. algılamadığım gibi içinde bulunduğum araç da âdeta bir kaya gibi, hiç kıpırdamamıştı. Bizim araçlardaki sarsıntının aksine, en ufak bir akselerasyon dahi duyul-

mamıştı. UFO bana göre sol tarafa doğru bir rotasyon izliyordu. Bedenimde de hiçbir değişme olmamıştı, sanki havada asılı durumdaydık.

«Alan'ın sesini tekrar duydum: *'Şimdi dünya yüzeyinden 30 mil (48.270 m.) yukarıdasın. Ve her saniye hızın yarım mil kadar artmakta. Yatay uçuş için seni 35 mile kadar çıkaracağım. O yükseklikte atmosferin gemiye yapacağı sürtünme basıncı, hemen hemen sıfıra eşit olacaktır. Şimdi zihnini kurcalayan hususların açıklamasını yapmaya çalışacağım. Önce üzerinde oturduğun koltukta emniyet kemerleri olmadığını söylemiş, bu hıza nasıl dayanacağını düşünmüştün. Bu durum, dünyanın bilim adamlarının, sık sık aklına gelen sorulardan birisidir.*

'Bizim uzay gemilerimizi görenler, hızlarından bahsederlerken, dinleyenler tarafından inanılmayan konulardan biri de budur işte. Sizin en bilgili bilim adamlarınızdan bazılarının, şu kanıda olduklarını duymuş bulunmaktayız: Beden sahibi olarak hiçbir insan, başka bir dünyadan da olsa, bu akselerasyona dayanamaz. Bizi sükûtu hayale uğratan dünyasal kanılardan biri de budur. Orta derecede bir bilgi seviyesi olan, herhangi bir kimsenin bile, böyle bir görüşü hemen düzeltmesi gerekirdi. Bunun cevabı basit olarak şöyledir: Gemiye hız veren güç, doğal olarak gravitasyon alanı niteliğinde bir şeydir. Bu güç, sadece aracın atomlarını etkilemekle kalmayıp, içinde bulunan pilot ve yolcuları da aynı derecede tesiri altında tutar. Sizin uçaklarda durum tamamiyle aynıdır. Sizin jet ya da pervaneleriniz var, bunlar yardımıyla aracınızın bir tarafında bir itme gücü elde etmektesiniz. Bu lokal itme, aracınıza bir hız sağlamakta, fakat içindeki insanlara değil. İçindeki insanlar, altlarındaki koltuk hareket ettiği için, dolaylı bir yoldan hareket kazanırlar. Dolayısıyla siz, bir hız

hissetmektesiniz. Bizim tek akselerasyon limitimiz, kullandığımız alanın limitidir.'

«Fakat, ben şimdi, serbest düşmede olduğu gibi niçin havada asılı olarak duramadığımı sordum, cevap gayet açıktı: *'İçinde bulunduğun araç hareket etmeden önce koltuğa oturmuştun. Koltukla vücudunun arasında gravitasyon gücü vardı. UFO'yu ve vücudunu hızlandıran güç her ikisine de eşit olarak etki eder. Gravitasyonun da tesiri her ikisine aynı olduğundan, vücudunla koltuk arasındaki orijinal kuvvet sabit kalacaktır. Planetten uzaklaştıkça bunda bir azalma olacağı doğaldır. Herhangi bir doğal gravitasyon alanından uzak olarak, planetlerarası uzayda yolculuk sırasında, pratik nedenlerden ötürü, bu kuvveti yapay olarak üretmekteyiz. Bizim alışkın olduğumuz gravitasyon, sizin dünyanızdakinin yarısından sadece biraz daha fazladır. Sizlerden biri gibi olmamızı güçleştiren en önemli nedenlerden biri de budur.*

'Şu anda aracın kısımlarını ve mekanizmasını görmektesin ki, zihnen bunları kavrayacak kapasitedesin. (Bkz. Şekil: 4) *Orta bölmenin tam üst kısmına rastlayan davul şekilli kısım difransiyel akümülatörüdür. Esas olarak bir bataryadan ibaret olup, doğal enerji kaynaklarından herhangi biriyle şarj olabilir. Sözgelimi, sizin atmosferinizde, oldukça yüklü olan iyonize gaz tabakaları vardır. Uzay gemisi, dünyanın yörüngesine göre bu tabakalara yerleştirildiğinde, bu enerjiden yararlanmak mümkün olmaktadır. Hem bu durumda uzay aracı, güneşten gelen devamlı enerji elektronları akımının etkisindedir. Yukarıdaki açıklamada 'yük'* (charge) *kelimesinden, akümülatörün kutupları arasındaki potansiyel farkını kasdetmiştim. Akümülatörün kutupları her zaman için hazır elektron ihtiva etmektedir. Kontrol mekanizmasıyla bu elektron akımları, aracın ta-*

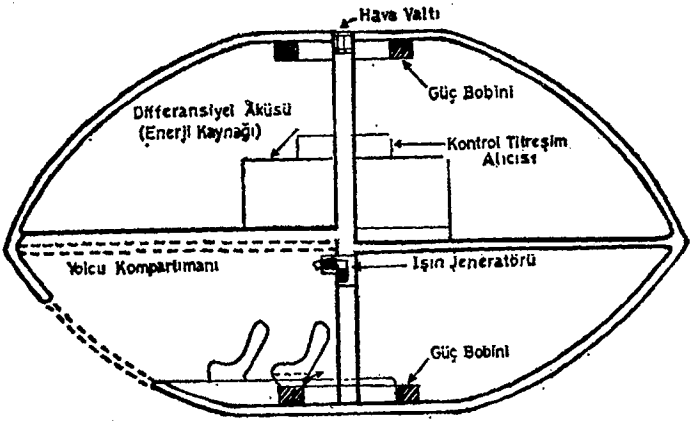

DANIEL FRY'IN BİNDİĞİ UFO NUN KESİTİ

Şekil : 4

ban ve tavanında gördüğün güç bobinlerine (force rings) *yöneltilir. Uzayda hareket eden bir elektronun etrafında, bir manyetik alanın oluştuğunu bilecek kadar elektro - dinamik bilgin var sanıyorum. Bu güç bobinlerinden dışarı doğru püsküren kuvvetli elektron akımı, esaslı bir manyetik alan meydana getirir. Bobinlerden çıkan bu elektron akımının yönü ve amplitütü kontrol edilebildiğinden (ki, bu çoğu zaman tek bir bobinle idare edilir) alt ve üst kısımlardaki bobinler arasında, ya da aynı bobinin segmanları arasında, manyetik rezonans yaratabilmekteyiz. Yine biliyorsun ki, şiddeti değişen bir manyetik alan, bir elektrikî alan oluşturur ki, belirli bir anda, amplitütü eşit, işareti zıttır. Ve manyetik alana göre dikey durumdadır. Bu iki alan karşılıklı rezonans hale geçtikleri zaman bir genel alanın merkezi, aracın gravitasyon alanınkine benzerdir. Eğer genel alanın merkezi, aracın gravitasyon merkezine uyarsa, bundan doğacak tek sonuç, aracın kütlesinin yukarı doğru hareketi olacaktır. Genel gravitasyon merkeziyle, ala-*

nın merkezi uyuşmadığı zamanlarda, araç o merkeze doğru bir hız kazanacaktır. Bu alanı oluşturan sistem, aracın bir kısmı olduğundan, herhangi bir kesiklik olmadan, genel çekim merkezi aracın gravitasyon - alan merkezinin az ilerisinde olan bir alan yaratacaktır. Ve bu alan oluşturulduğu sürece, araçta bir akselerasyon görülecektir. Şöyle bir benzetme, anlayışı kolaylaştıracaktır: Bir at arabasında oturuyorsunuz. Uzunca bir sopanın ucuna bir tutam taze ot bağlamışsınız. Bu ot demetini atın burnundan az ileride tutuyorsunuz. At, otu yemek için uzandığında arkasındaki arabayı da sürükleyecektir. Fakat siz, sopa ve ucundaki ot demeti hep birlikte hareket edeceklerinden, at hiçbir zaman ot demetine yetişemeyecek, bu şekilde devamlı hareket sağlanmış olacaktır. Dikkat edersen, bu sistem serbest enerjiye (free energy) *bağlanmış değildir. Ya da sizin daimi - hareket* (perpetual - motion) *dediğiniz durum yoktur. Aracı yavaşlatmak ya da durdurmak için negatif akselerasyon yaratmak üzere sistemin alanı, genel gravitasyon merkezinin hemen gerisine kaydırılır.*

'İçinde bulunduğun şu küçücük odada bulunan havayı kirlenmeden daha ne kadar soluyabileceğini merak edebilirsin. İçinde bulunduğun yolcu kabinine öteki bölmelerden havanın akımını sağlayacak ufak delikleri, koltukların arasında görmektesin. Bu araçta havayı yenileyici bir sistem bulunmuyor, ama bir seferde dört kişiyi saatlerce idare edebilecek oranda oksijen her zaman saklanır. Difransiyel akümülatörünün üst kısmında gördüğün parça kontrol takımıdır.

'Bizimkilerin aksine sizin dünyanızın insanları gravitasyon varyeteleriyle karşılaşmaktan zevk duymaktadırlar. Şimdi eğer istersen, aşağı iniş sırasında, gravitasyonun sıfır olduğu kondisyonu ya da —serbest düşme— dediğiniz durumu yaşatalım sana. Tamamen bu

kondisyonun etkinliğine girmek ıstırap verici bir durum yaratabilir, fakat biz seni buna yavaş yavaş sokacağız.'

«Yolculuğun sona ermekte olduğunu birden anlayınca, araca girdiğim andan beri içinde bulunduğum yarı - trans halinden çıkmıştım. Bulunduğum yerde, tekrar yanan ışığa gözlerimi adapte etmeye çalışırken, midemin birden ciğerlerime doğru yükseldiğini algıladım. Kalp atışlarımı boğazımın alt tarafında duyuyordum. Sanki ciğerlerim kulaklarımdan çıkacaktı. Düşme hissedilmiyordu. Adeta tüm organlarım elastikileşmiş yukarı doğru uzamaya çalışıyorlardı. Fakat bu durum fazla sürmedi. Birkaç saniye içinde kendimi normal hissettim. Kendimi hafiflemiş hissederek, oturduğum koltuğun yanlarına doğru ellerimi bastırdım. Yavaş yavaş yukarı doğru yükselirken neredeyse başım tavana değecekti. Daha düzgün bir şekilde havalanabilirdim. Ancak biraz sertçe koltuğun kenarlarını itmiştim. Aşağı inişim, hemen hemen baş aşağı oldu. Dengemi bulmak için koltuğun arkasından yakaladım. Koltukta dizlerimin üzerinde duruyordum. Yüzüm de koltuğun arka kısmına dönüktü.

«UFO yere konduktan sonra, uykusunda yürüyen biri gibi dışarıya adımımı attım ve birkaç adım uzaklaştım. Arkamı döndüğümde kapı kapanmış, aracın gövdesinde turuncu bir renk belirmişti. Sonra UFO yukarı doğru yükselmeye başladı. Bu o kadar ani olmuştu ki, havalandığı yere hücum eden hava nedeniyle neredeyse dengemi kaybedip düşecektim. Gözlerimi yükselmekte olan aracın üzerinden ayırmadım. Bu arada gövde kısmında beliren turuncu renk, mor rengi bulana dek tüm renklere dönüştü. Kısa zamanda, yüksekliği en az 3000 metreyi bulan UFO az sonra da gözden kayboldu.»

4. BÖLÜM

Lester Rozas ve UFO Etüdleri

a — Lester Rozas ve Kısa Biyografisi

Lester Rozas, Porto Ricolu bir üniversite öğrencisidir. «Uçan Daireler» konusuna olan ilgisi, ilk kez 1966 yılında «Real» dergisi aracılığıyla başlamıştır. O günden sonra bu konuya ilişkin yoğun çalışmalar yapmaya başlayan Rozas, aynı yılın 23 Aralığında yaptığı UFO gözlemi sırasında uzaylılarla telepatik temas da kurmuştur. Başından geçen bu olay, 16 Şubat 1967 tarihli 'El Imparcial' adlı yöresel gazetede yayımlanmıştır.

Rozas, 31 Mart 1967'de bir uçan daireye bindirilmiş ve Venüslü olduklarını belirten uzaylılardan çeşitli bilgiler almıştır. Bu uçuştan ve uzaylılarla konuşmalarından edindiği bilgilere göre UFO'yu anlatmıştır.

AFSCA Organizasyonu'na (*) da üye olan Lester Rozas, diğer planetlerde de zeki yaşamın bulunduğunu, uzaylı varlıkları ve uçan dairelerini çeşitli yazılarında anlatan bir araştırmacıdır.

b — Lester Rozas'ın, Uzaylılar ile Teması ve UFO Yakın Etüdü

Lester Rozas'ın *Real* Dergisi aracılığıyla başlayan, uzaylılara ve UFO'larına olan inancı gün geçtikçe kuv-

---

(*) **AFSCA Organizasyonu**: (Amalgamated Flying Saucers Clubs of America), uçan dairelerle ilgili yaşanmış olayları inceleyen ve yayımlayan bir kuruluş.

vetleniyor; içinden gelen bir his onu bu konuda araştırma yapmaya zorluyordu.

Başlangıçta UFO'lar konusunda eline ne geçtiyse okudu. Sonra dışarıdan kitaplar, fotoğraflar ve albümler getirtti.

Bir zaman sonra artık, Rozas kendi gözleriyle bir UFO görmeyi arzuluyordu. Her akşam iki saat gökyüzünü gözlemlemeye başladı.

Nihayet, 23 Aralık 1966'da, saat 7.00'de evinin üzerinde bir UFO saptadı, sekiz poz fotoğrafını çekti. UFO'nun hareketlerini gözlemlerken büyük bir varlığın karşısındaymışçasına bir duyguyla doldu ve UFO'daki uzaylılar kendisiyle telepatik olarak ilişki kurdu. Venüslü olduklarını belirten uzaylılar, Rozas'a kısa bir zaman sonra karşılıklı görüşeceklerine dair söz verdiler.

«31 Mart 1967 cuma günü, saat 19.00'u biraz geçmişti ki, içimdeki güçlü bir dürtünün etkisiyle giyindim. Dışarı çıkıp otobüse bindim ve deniz kıyısına gittim. Bir his beni yürümeye zorladı. Sonunda kendimi ıssız ve sakin bir yer olan Pinones Plajı'nda buldum. Olduğum yerde durarak, karanlıkta etrafıma bakınmaya başladım.

«Birkaç dakika ya geçmiş ya geçmemişti ki, adımın çağrıldığını hisseder gibi oldum, hatta işittim. Geriye döndüğüm zaman bir karaltının yaklaşmakta olduğunu gördüm. Gelen şahıs aynı zamanda dostane bir şekilde el sallamaktaydı. Yaklaşınca gelenin bir erkek olduğunu anladım. Uzun saçları, omuzlarına kadar uzanıyordu. Üzerinde tüm vücudunu kaplayan bir elbise vardı.

«İspanyolca konuşarak *'Evet, sevgili Dünyalı kardeşimiz, adım Laan-Deeka. Bundan bir zaman önce sizinle telepatik temas kurmuştuk. Gel şu kayanın arkasına gidelim, sana şaşıracağın bir şey göstereceğim,'* dedi.

«Kayanın öbür tarafına geçince, Laan-Deeka birkaç saniye durakladı. Bu sırada tam önümüzde disk şeklinde bir UFO'nun ortaya çıktığını gördüm. UFO yerden 60 cm. kadar yükseklikte havada asılı olarak duruyordu. Sağdan sola genişliği 12 m. kadar olup, genel görünüşü resmini çektiğim UFO'ya benziyordu. Tavan kısmında bulunan güç bobini tatlı bir renkle ışıldıyordu. Görünüşe göre, UFO'nun yapıldığı ana madde saydam bir metale benziyordu. Kabinin kenarlarındaki kısım, açık mavi bir tonda ışık saçıyordu.

«Aniden UFO'nun üzerinde bir kapı açıldı. En çok şaşırdığım hususlardan biri de bu oldu. Çünkü, açıldığı yerde hiçbir kapı izi yoktu. Az sonra dışarı bir bayan çıktı ve beni Venüs usulünce selamladı. Tek parçadan yapılmış elbisesi içinde çok güzel görünüyordu. *'Adım Sharanna, Laan-Deeka'nın nişanlısıyım,'* dedi.

«Aniden Laan-Deeka, bulunduğumuz yere doğru birinin gelmekte olduğunu hissettiğini ve UFO'ya girmemiz gerektiğini söyledi.

«Kapı, içeri girmemizle birlikte sessizce kapandı, açıldığı yerde hiçbir iz kalmamıştı. Laan-Deeka'nın bir düğmeye basmasıyla, vınlamaya benzer bir ses ve hafif bir hareket hissettim. Yerdeki görüş levhasından aşağıya baktığımda oldukça yükseklerde bulunduğumuzu anladım. Sharanna: *'Şu anda deniz seviyesinden yaklaşık 15 km. yükseklikte bulunuyoruz,'* dedi.

«Bu durum karşısındaki şaşkın halime gülümsüyordu. Çünkü, bu yüksekliğe birkaç saniye içinde ulaşmıştık. Hiçbir rahatsızlık veya basınç hissetmemiştim. Sadece içimde, bir asansörde yükselmenin verdiği duygu hakimdi. Üzerinde oturduğum koltuğun etrafında, çapı 35 cm. olan bir sütun vardı. Laan-Deeka, *'Orta sütun manyetiktir ve planetleri birarada tutan doğal güç alanından enerji çeker,'* dedi. (Bu UFO, George Adamski'

nin yapıtlarında tanımladığı Venüs tipi uzay araçlarına benziyordu.)

«İçerisi yaklaşık 5 m. çapında olup tavan yüksekliği 3 m. kadardı. Manyetik merkezî sütun UFO'nun döşemesi ile tavanı arasında uzanıyordu. Tavan kısmında da bir görüş levhası, ya da mercek vardı. Buradan uzayın karanlığı içindeki yıldızları seyredebiliyordum. Kapının bulunduğu yerde bir levha vardı. Birbirini dik olarak kesen renkli çizgiler bu levhayı doldurmuştu. Venüslüler bu levha aracılığıyla planetlerin manyetik alanlarını hesaplayabildiklerini belirttiler.

«Laan-Deeka: *Işık dalgalarından faydalanıyoruz, bu elektromanyetik olarak çalışan bir bölüm olup; bizim, radarlar tarafından yakalanmamıza ve vurularak yere düşmemize engel olur,'* şeklinde bir açıklama yaptı. Sonra Sharanna bir düğmeye bastı ve lumboz şeklindeki pencerelerden biri ortaya çıktı. Bu pencere yaklaşık 20 cm. çapında olup çok kalın cam gibi bir maddeden yapılmıştı. Sonra Laan-Deeka birkaç düğmeye daha bastı ve büyük bir hızla alçaldığımızı hissettim. Kısa bir zamanda havalandığımız yere gelmiştik.

«Kendileriyle vedalaşıp UFO'dan inerken, aracın havalanması sırasında meydana gelecek manyetik alandan etkilenmemem için mümkün olduğu kadar uzakta durmamı söylediler.

«UFO havalanırken alt tarafında top şeklinde, iniş takımlarının bulunduğunu gözlemledim. Birkaç saniye içinde UFO kırmızı ışınlar yaymaya başladı ve büyük bir hızla gözden kayboldu.»

5. BÖLÜM

Bir İngiliz Mühendisi ve UFO İçi Gözlemi

Aşağıda anlatılan olay, bir UFO'nun içine girmek şansına erişmiş olan bir İngiliz Mühendisin başından geçenlerle ilgilidir. Mühendis, uzun bir süre sır olarak sakladığı öyküsünü, Mayıs 1977'de UFOlog Juan José Benitez ile yaptığı bir görüşme sırasında tüm ayrıntılarıyla açıklamıştır.

İsmini şimdilik saklayan mühendisin UFO deneyimi şöyledir:

«O zamanlar, İngiliz Reostatik Şirketi'nin yan kuruluşlarından biri olan Contactor hesabına çalışıyor ve eşimle birlikte, Cape Town (Güney Afrika) yakınında, Paarl adında ufak bir kasabada yaşıyordum. Burası Cape Town'un yaklaşık 30 kilometre kadar dışındaydı.

«Hatırlayabildiğim kadarıyla, 1951 yılının bahar aylarıydı. Eşimin Cape Town'a gidip gelmek için kullandığı, ufak bir arabamız vardı.

«Kısacası, bir gün arabayı birkaç hafta kullanmadıktan sonra akünün boşalmış olduğunu gördük. Böylece, o akşam, yaklaşık olarak saat 19.00'dan 23.00'e kadar arabayı onarmakla vakit geçirdim. Evimizin yakınında oldukça dik bir yokuş vardı. Arabayı bu yokuştan aşağı iterek çalıştırmaya ve mahallede bir tur atarak aküyü doldurmaya karar verdim.

«Arabayı yokuş aşağı çalıştırdıktan sonra, Draa-

kensteen adıyla anılan ve on-oniki kilometre kadar uzakta yer alan bir tepeye doğru yola koyuldum. Tepenin üzerindeki bir düzlüğe kadar çıkıp sonra geriye dönmeyi düşünüyordum. Bu gezi aküyü doldurmaya yeter de artardı bile.

«Böylece, saat 23.15 sularında bu tepenin üzerine ulaştım. Bulunduğum alan, deniz seviyesinin 270 m. kadar yukarısında bulunuyordu. Tam geri dönmek üzereydim ki, bana doğru kolunu sallayan bir adam gördüm. Durmamı işaret ediyordu. Arabayı durdurarak ne istediğini sordum. Cama gelerek, *'Suyunuz var mı?'* dedi. Radyatördeki suyun haricinde yanımda su bulunmadığını belirttim. Bunu söyleyince keyfi kaçmış gibi bir ifadeyle, *'Bakın, suya ihtiyacımız var!'* dedi. Kendisini, tepenin biraz aşağısında, yolun altından geçen bir ırmağa götürmeyi teklif ettim.

«Adam benimle İngilizce konuşuyordu. Fakat tuhaf bir aksanı vardı. Arabaya girmesi için çağırdım. Dediğimi yaptı ve ırmağa doğru yola çıktık. Su taşımak için herhangi bir kabı bulunup bulunmadığını sordum, yanımda bir benzin tenekesi bulunduğunu belki işine yarayabileceğini belirttim. Yol arkadaşım sözü kısa keserek *'Gayet iyi,'* dedi.

«Irmaktan suyu doldurup, karşılaştığımız yere gelince, yol arkadaşım gölgede kalan karanlık alanı işaret etti. Arabayı kayalığa doğru sürmem gerektiği anlamına, *'Orada, lütfen, orada!'* dedi. Tepenin gölgesi içine girdikçe ve gözlerim karanlığa alıştıkça orada tuhaf bir objenin bulunduğunu algıladım. Obje oldukça büyüktü. Çapı on-onbeş metre arasında olabilirdi. (Bkz. Şekil: 5) Pek yüksek değildi. Belki de zeminden tepesine kadar dört metreyi geçmiyordu. Alt kısmında aydınlatılmış olan bir açıklık ve bazı basamaklar görebiliyordum. Kısa bir süre sonra anlayabileceğim gibi, bu

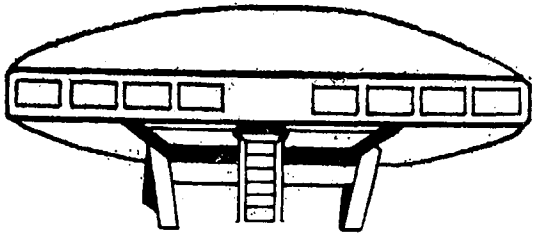

UFO'nun dış görünüşü

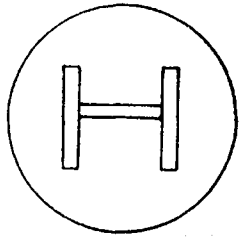

UFO'nun alt görünüşü

Şekil : 5

basamaklar objenin içine ulaşıyordu. Şaşkın bir halde kalakaldım. Ancak, yol arkadaşım dostça bir ifadeyle, kendisiyle birlikte araca girmem için davette bulundu. Doğrusu, korktuğumu inkâr etmeyeceğim. Öne geçerek aracın içine girdim.

«Tamamen dairevi olan objenin içinde başkaları da vardı. Kesin söylemek gerekirse, toplam dört kişi daha mevcuttu. Bunlardan biri boylu boyunca uzanmış yatıyordu. Yol arkadaşımın bana açıkladığına göre, ufak bir kaza geçirmişler ve yatan arkadaşları da yanmıştı. Cevap olarak, yaralı kişiyi görebilmek için daha yakınına gitmek istediğimi belirttim. Fakat bulundu-

ğum yerden ayrılmamam gerektiği söylendiğinden, kapının yanında kaldım.

«Aracın içi dairevi bir odaydı. (Bkz. Şekil: 6) Çepeçevre, kare biçiminde pencereler vardı. Bu pencerelerin altında, dairenin tüm çevresi boyunca uzanan bir tür dairevi sedir yer alıyordu. Oda, içinde dolaşılabilecek kadar yüksekti. Araçtakilerin hepsi de benden kı-

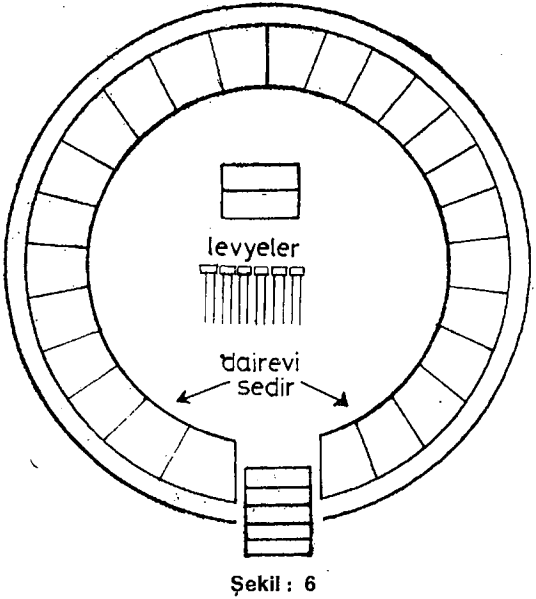

Şekil : 6

saydı. Belki de 1.50 ya da 1.60 m. boyundaydılar. Pencerelerin bulunduğu kısımda tavan kavisliydi. Odanın ortasında, aynı demiryolu sinyal kulübelerinde kullanılanlara benzeyen bazı levyeler vardı. Bu levyeler ufak, dikdörtgen şeklinde bir alan içine yerleştirilmişlerdi ve yaklaşık bir metre yüksekliğindeydiler. Levyelerin her birinin uç kısmı, eski tip arabaların el frenlerinin üze-

rinde yer alan kısımlara benzeyen bir tür çatal ile son buluyordu. Burada yaklaşık iki sıra halinde sekiz adet levye vardı. Şunu söyleyebilirim ki, her bir levye aracın iç kısmından çıkıyordu. İçinden çıktıkları dikdörtgen biçimindeki deliği açıkça görebiliyordum. Odanın öbür yanında masa gibi bir şey gördüm. Bunun muhtemelen, belirli bir tür kontrol tablosu olabileceğini düşünmüştüm, fakat üzerinde hiçbir kontrol aygıtı göremiyordum. Kontrol cihazları benim iş konum olduğundan bu kısma çok dikkatli baktığımı söyleyebilirim. (Bkz. Şekil: 7)

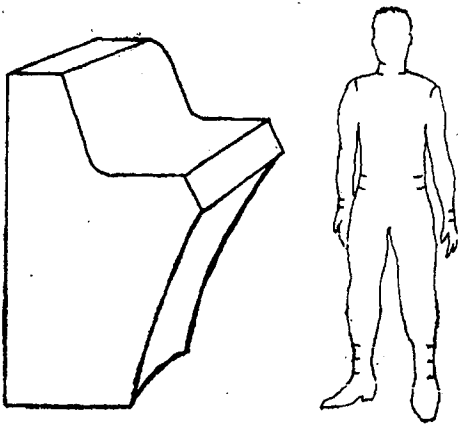

Şekil : 7

«Beni son derece hayrete düşüren bir diğer ayrıntı da ışıklandırmaydı. Çünkü hiçbir yerde herhangi bir ışık göremiyordum. Işık, sanki, duvarlardan, tavandan ya da her yerden birden geliyor gibiydi. Bu her yeri kaplayan bembeyaz bir ışıktı.

«Yol arkadaşım su dolu tenekeyi öteki dört kişinin yanına bıraktı ve sonra durduğum yere döndü. Bu dört

kişi ben araca girdiğimde dönüp de bana bakmamışlardı bile. Aracın tüm iç çevresi boyunca uzanan dairevi sedir üzerinde boylu boyunca yatan yaralı arkadaşlarıyla ilgileniyor gibiydiler.

«Yol arkadaşım yanıma döndüğünde kendisine, bir doktora ihtiyaçları olup olmadığını sordum. Ancak ihtiyaçları olmadığını söyledi. Sonra, kendisi hakkında soru sorarak bilgi edinmek istediğim herhangi bir konunun bulunup bulunmadığını sordu. Ben de, evet, tabiî dedim. Hiçbir kontrol tablosu ya da seyir cihazı göremediğimden dolayı şaşırdığımı söyledim. Ayrıca, aracın nasıl çalıştığını da sordum ve motorlar nerede? dedim. *'Motor diye bir şey yok,'* diye cevapladı. O zaman da, peki, nasıl seyrediyorsunuz diye sorunca levyeleri işaret ederek, *'Değişik bir sistemimiz var, yerçekimini geçersiz kılarız. İşte bu şekilde yükseliriz,'* dedi. Kendisine yerçekiminin üstesinden nasıl geldiklerini sordum ve bir tüp içinde deveran eden çok ağır bir sıvı kullandıklarını belirtti. Bu sistemle de bir mıknatıs yaratıyorlardı... Yani, biz nasıl elektro-mıknatısları kullanıyorsak o şekilde. Ancak, onlar elektrik yerine bu sıvıyı kullanıyorlardı. Sıvının içeriğini öğrenmek istediğimde şöyle bir cevap aldım: *'Çok ağır bir sıvıdır.'* O zaman aklıma cıva geldi. Bu sırada sıvı hakkındaki açıklamalarını sürdürüyordu. Anladığım kadarıyla, bu sıvıya, ışık hızına, yani elektriğin hızına yakın bir hız uygulanıyordu. Bu, bir tüpün içinde olanaksızdır... dememe kalmadan, *'Hayır,'* dedi. *'Çok basit, sıvı tüpten çıkarken, öteki uçtan tüpe girmiş oluyor. Böylece, sıvının izafi hızı sonsuzdur...'*

«Bu durumda, göründüğüne göre; açıkça gezegenimizde bulunmayan türden birkaç —mıknatıs— ile birlikte, bu sistem esas alınarak, bu varlıklar muazzam hızlara erişmişler ve yerçekimini alt edebilmişlerdi.

«Daha sonra, nereden geldiklerini sordum. Yıldızları işaret ederek *'oradan,'* dedi. Israrla göğün hangi yö-

nünden geldiklerini öğrenmek istedim ama, sadece *'Oradan'* deyip duruyordu. Sonra da hemen konuyu değiştirdi. Bunun hakkında daha fazla birşey söylemek istemediği apaçıktı. Böylece, onbeş ya da yirmi dakika kadar sohbet ettikten sonra dostça fakat kesin bir tavırla kapıyı göstererek gitmem gerektiğini belirtti. Araçtan çıkıp aşağı inerek oradan ayrıldım.

«Tahminimce, uzaylı varlıkla ilk karşılaştığım andan ayrıldığım ana kadar yaklaşık 45 dakikalık bir zaman geçmişti. Ertesi gün tüm bunların acayip bir rüya olduğunu düşünerek aynı yere gittim. Yerde bazı çok tuhaf izler vardı. Dahası, su doldurmak için kullandığımız ve artık ortadan yok olan benzin tenekesi de sözkonusuydu...»

İngiliz mühendisin, profesyonel ve akademik statüsü bu olaya olağandışı bir değer kazandırmaktadır. Aracın içinde harcadığı zaman, bir dizi ayrıntıyı tümüyle net olarak hatırlayabilmesine olanak verecek kadar uzundur. Daha önemlisi, UFO'nun sevk edilme sistemi, tarif ettiği şekliyle, buna benzeyen diğer bir çok UFO olayı ile de onaylanmış bulunmaktadır.

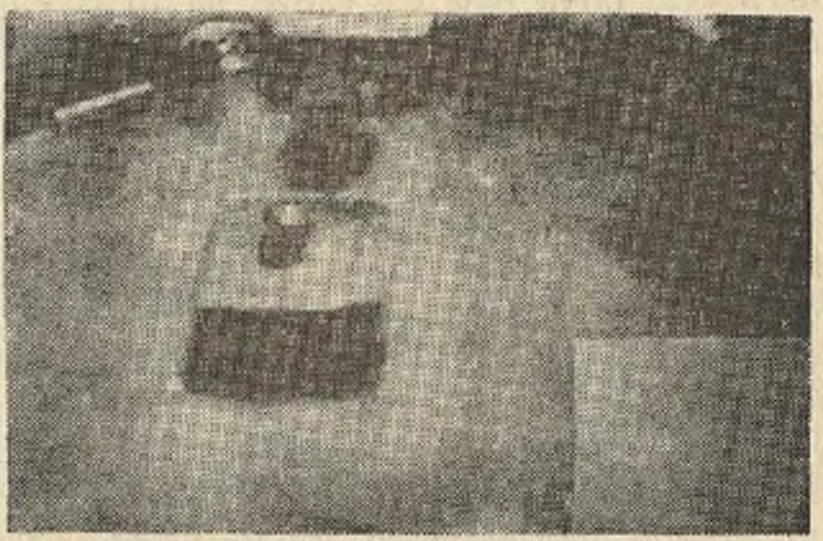

RESİM 3: 1957 Ekim ayında, İtalya'da, Francaville tarafından, yere inen bir UFO'nun komuta kabininin çekilmiş resmi.

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1 — ADAMSKI, George. *Behind the Flying Saucer Mystery,* New York, Warner Books, 1974.

2 — ——,——. *Inside the Space Ships,* London, Neville Spearmen, 1956

3 — ——,—— ve LESLIE, Desmond. *Flying Saucers Have Landed,* London, Futura Books, 1977.

4 — BARKER, Gray. *The Book of Adamski,* Virginia, Saucerian Books.

5 — BENITEZ, Juan José. «The Ufonaut's Plea for Water,» *Flying Saucers Review,* Vol. 24, No. 2 (August 1978), s. 3.

6 — FRY, Daniel. *The White Sand Incident,* Los Angeles, New Age Publishers, 1955.

7 — GIGI, Robert ve LOB, Jacques. *Les Dossiers Soucoupes Volantes, Québec,* Dargaud Editeur, 1977.

8 — KRASPEDON, Dino. *My Contact with UFOs,* çev. J. B. Wood, London, Sphere Books, 1977.

9 — MENGER, Howard. *Aus dem Weltraum zu dir,* Wiesbaden - Schierstein, Ventla - Verlag, 1965.

10 — VAN TASSEL, Dorris. der., *Proceedings,* Vol. 11, No. 10 (July - September 1978).

AGARTA

- Dünyanın Bedenli Gerçek Işık Yöneticisi.
- Sonsuz Tünel Sistemlerindeki Gizli Ülke.
- Agarta'nın Gizli Giriş Kapıları.
- Çeşitli Gizemlerin Agarta İle İlişkileri.
- Agarta'nın Bilge Mahatma'ları.
- Agarta'nın Açığa Çıkacağı Dönem
- .....

1. Kitap

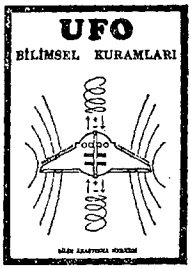

UFO BİLİMSEL KURAMLARI

- Çağdaş Gizem, UFO'lar ve Yapıları.
- Yeryüzü Deneysel UFO Etüdleri.
- Karşıt-Çekim Deney Cihazları.
- Bir Bilim Akademisinin UFO Uçuş Tezi.
- Dünya Fizik Yasalarına Karşı UFO'lar.
- UFO'lar ve Kozmik Enerji Sorunu.
-

2. Kitap

ÖLÜM ve ÖTESİ

- Ölüm Deneyimi Geçirenlerin İzlenimleri.
- Beden Dışından Bedenin Seyredilişi.
- Ölüm Anında Görülen Vizyonlar.
- Ölüm Ötesi Alemi ve Yapısı.
- Öte Alemde Karşılaşılan Varlıklar.
- Öte Alemin Yüksek Mıntıkaları.
- .....

4. Kitap

REENKARNASYON

- Yeryüzünde Kaç Kez Doğulur?
- Aynı Kişi Erkek veya Dişi Doğabilir.
- Gene-Doğma'nın Bilimsel Kanıtları.
- Geçmiş Yaşam Anı ve İzlerinin Tespiti.
- Her Yaşam Sonunda Öte Aleme Geçiş.
- Gene Doğmak ve Çeşitli Sorunları.
- .....

5. Kitap

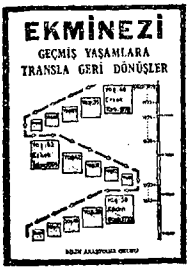

EKMİNEZİ

- Trans Altında Geçmiş Kişiliklere Bürünüş.
- Geçmiş Yaşam Bantlarının İncelenimleri.
- Ekminezi'nin Bilimsel Kanıtları.
- Bedenli ve Bedensiz Geçmiş Yaşamlar.
- Geçmiş Yaşamların Psikolojik Kalıntıları.
- Öte Alem ve Yaşamının İncelenmesi.
- .....

9. Kitap

MU UYGARLIĞI

- Batık Bir Uygarlık ve Kanıtları.
- MU Uygarlığı ve Çeşitli Kalıtları.
- MU Uygarlığı ve Görkemli İnsanlığı
- İnsanlığın İlginç Çok Uzak Geçmişi
- MU Uygarlığı ve Uzaylı Varlıklar.
- MU'nun Uygarlığımızdaki Torunları.
- .....

10. Kitap

NEO SPİRİTİZM MODERN SPİRİTİZM

- Spiritizm ve A.Kardec'in Fonksiyonu.
- Neo Spiritizm, Dr.Ruhselman'ın Fonksiyonu.
- Altın Çağ ve Neo-Spiritizm'in Fonksiyonu.
- Dünyayı Yöneten Yüksek Varlık Sistemleri.
- Dünya'nın Yüksek Vibrasyonel Mekânları.
- Evrensel Vazife Mekanizması İlk Bilgileri.
- .....

11. Kitap

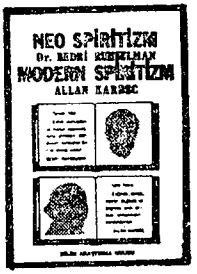

UFO-APOLLO UÇUŞLARI

- Tüm Apollo Uçuşlarında Görülen UFO'lar.
- Apollolar'ca Çekilen UFO Film ve Fotoları.
- NASA ve Apollolar Gizli UFO Görüşmeleri.
- Apollo-13'ün Görevi ve Aylılar'ın Tavrı.
- Ay Üzerinde Görülen UFO'lar ve Yapılar.
- Astronotların, UFO Gözlem Konuşmaları.
- .....

12. Kitap

SPEKTRA - URI GELLER

- Hoova Planeti ve Yeryüzündeki Misyonu.
- Hoova'nın Spektra Uzay Gemisi.
- Spektra'nın Dünya Üzerindeki Misyonu.
- Spektra'nın Yeryüzüne İnmesi Sorunu.
- Uri Geller Hoova'nın Medyomu'dur.
- Uri Geller'in Olağanüstü Yetenekleri.
- .....

13. Kitap

UZAYLILAR

- Uzaylılar Nereden Geliyorlar...
- Uzaylılar Ne Amaçla Dünyadalar...
- Uzaylılar Nasıl Yaşıyorlar...
- UFO'lar Nasıl Uçmaktadırlar...
- UFO'lar Boyut Değiştirebilirler mi...
- UFO'lar Kimlerce Yönetilmektedir...
- .....

14. Kitap

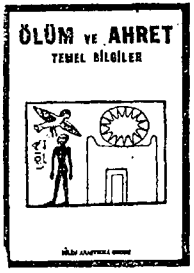

ÖLÜM VE AHRET

- Ölen Kişinin İlk İzlenimleri.
- Öte Alemdeki İlk Şaşkınlıklar.
- Öte Alemden Dünyaya Doğmak.
- Ölüm Karşısında Tıbbın Sınırları.
- Ecelini, Kişi Kendi Hazırlar.
- Yaşam – Ölüm, Rehberlerce Saptanır.
- .....

15. Kitap

UZAYLI İNSANLAR

- Karbon ve Silisyum Yaşam Kimyaları.
- Yeryüzünde Elegeçirilmiş Uzaylı Cesetleri.
- Uzaylıların Cesetlerinin Biyolojik Tahlilleri.
- Aramızdaki Uzaylıların Orijinal Resimleri.
- Yeryüzünde Uzaylılara Ait Mezarlar.
- Değişik Organik Yapılı Dışdünyalılar.
- .....

16. Kitap

KOZMOS'DAN DÜNYALILARA

- UMMO Planetinden Yeryüzüne Gelen Grub.
- UMMO Planetinden Gelenlerin Faaliyetleri.
- UMMO Rehberlerinin İnsanlığa Mesajları.
- UMMO Rehberlerinin Aktardıkları Bilgiler.
- UMMO Planetinin Astronomik Konumu.
- UMMO Planetinin Yeryüzündeki Misyonu.
- .....

17. Kitap

DÜNYA ÖĞRETMENİ

- Dünya Öğretmeni'nin Çeşitli Menkibeleri.
- Çeşitli Dinlerin Bekledikleri Kurtarıcılar.
- Kurtarıcı'nın Tanımları ve Kehanetleri..
- Dünya Öğretmeni ve Altın Çağ'a Giriş.
- Kurtarıcı Nereden ve Nasıl Gelecektir.
- Mesih Kıyamet Günü Öğretmenidir.
- .....

18. Kitap

TELEPATİ UYGULAMA YÖNTEMLERİ

- Ünlü Telepat Messing ve Pratikleri.
- Ünlü Medyom U.Geller ve Pratikleri.
- Telepati Deneyimlerinde Temel Kurallar.
- Telepati Deneyimlerinde Düşünce Faktörü.
- Çeşitli Pratiklerde Telepati Gözlemleri.
- Çeşitli Pratiklerde Telepati Oluşumları.
- .....

19. Kitap

DENİZALTI UYGARLIĞI

- Denizler Altına Hızla Giren UFO'lar.
- Denizler Altında Saptanan Dev USO'lar.
- Denizlerde Gözlemlenen Yüksek Hızlı USO'lar.
- Esrarengiz ve Gizemli Denizaltılar.
- Esrarengiz, Kubbeli Denizaltı Yapıları.
- Denizlerde Varsayılan Beşeri Uygarlık.
- .....

20. Kitap

LEVİTASYON

- Bedenleriyle Yerçekimini Yenen İnsanlar.
- Tarihteki Levitasyon Olay ve Örnekleri.
- Hindistan'daki Levitasyon Yetenekli Kişiler.
- Medyomlar ve Levitasyon Fenomenleri.
- Çeşitli Levitasyon Teknik ve Pratikleri.
- Tarihte, Levite Olan Ünlü Azizler.
- .....

21. Kitap

SOVYETLER'DE UFOLOJİ

- Sovyetler'de UFO Bilimi ve Tarihi.
- Sovyetler'de UFO Kuram ve Yorumları.
- Sovyetler'de UFO Gözlem ve Olayları.
- Sovyet Bilimcileri ve UFO İncelemeleri.
- Sovyet Yöneticileri ve UFO Olayları.
- Sovyet Kavramları ve UFO Yazıları.
- .....

22. Kitap

BİYOPLAZMİK BEDENLER

- Bedenlerin Enerjetik Tıpkı Eşleri.
- Bedenlerin Görülmeyen Yapıları.
- Görülmeyen Işıl Işıl Eş Bedenler.
- Işıl Işıl ve Rengârenk Bedenler.
- Beden Üstü ve Metafizik Niteliği.
- Metafizik Maddelerin Harika Resimleri.
- .....

24. Kitap

— ABONE KOŞULLARI —

1 — Önceden abone ücreti istenmemektedir.

2 — Gerekli işlemler için, adresimizden *Abone Kartı* isteme niz yeterlidir.

3 — Her yeni çıkan kitap ödemeli gönderilir.

4 — Posta masrafı koli ücretine eklenir.

5 — Adres değişikliği belirtilmelidir.

6 — Abone iptal durumu bildirilmelidir.

7 — Elinize geçen kitapları, kartınıza işaretleyiniz.

8 — Koliden önce ihbar mektubu gönderilmektedir.

9 — Kolinizi PTT'den takip ediniz.

10 — Yeni kitaplarımız kısa aralıklarla ve sürekli olarak çıkmaktadır.

11 — Mektup içinde veya diğer yollarla, önceden para gönderilmemelidir.

12 — Mektup ve kolilerin, PTT'de gecikebileceği, gözönüne alınmalıdır.

13 — Bize göndereceğiniz mektubunuzda sizdeki mevcut olan kitapları ve ayrıca şimdiye kadar yayımlanmış olanlardan istediklerinizi de belirtiniz.

14 — Muhtemel hataların hoşgörülmesini dileriz, bunlar tarafımızdan telafi edilirler. Ayrıca okuyucularımızın yayımlarımızı çevrelerine tanıtmalarını da rica ederiz.

Ödemeli İsteme Adresi :

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
P.K. 1072 - ISTANBUL

Not : Piyasadaki sürekli zamlar ve karaborsa satışlar sonucu kitaplarımıza bir miktar fiyat eklemesi yapılmıştır.

Pek çok insanlar, kendi yalın ve kısır realite çemberleri içerisindeki son derece kısır ve ilkel bilgilerle, kendilerine ait garip garip kişilikler oluşturmuşlardır. Bu çorak yapı veya alan içerisinde, bir mevzuya ait nice bilgi varsa o mevzu da o kişiler için onca vardır ve oncadır. Görmüşse vardır veya duymuşsa ve duyduğu kadar gerçektir. Ve fakat duydukları ve gördüklerine ilişkin, gene o kısır zihin yapılarında çeşitli elverişli done ve kabûller veya bilgiler yoksa, onları gene inkâr edeceklerdir. Bu terslik, halen en aklı başında geçinen insanların dahi aktüel bir hastalığı halindedir.

Kendilerini çözememiş, fakat insanlığın sorunlarını çözmeye (!) çalışan pek çok insan, bu dış çözümleri sırasında ise, işi ve olayları daha bir karıştırmakta ve içinden çıkılmaz bir hale sokmaktadırlar.

Şimdi bir çokları diyebilirler ki, bizim gazetelerimiz yazmıyor ve radyolarımız bunu anlatmıyor ve sayın bilim adamlarımız ise hiç bahsetmiyorlar iken, öyleyse daha varlıkları bile kanıtlanmamış Uzaylılar ve onların UFO'larının yapı ve işleyişleri de ne demek oluyor (!)...

Bu yapıtla şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Bazı Ünlü, Uzaylılar Temasçıları ve Temasları.
Uzaylılar'ın, Dünya İnsanlarıyle Bazı Temas Biçimleri.
Uzaylılar'ın, UFO'ları Hakkında Verdikleri Bilgiler.

Temasçı Kişilerin, UFO'ları Gözlem ve Etüdleri.
Temasçı Kişilerin, UFO'lar ile Uzay Uçuşları.
Temasçı Kişilerin, UFO'lardaki Çeşitli İzlenimleri.

2500